

KONSPEKTY KATECHEZ

Katecheci Archidiecezji Krakowskiej na prośbę Wydziału Katechetycznego przygotowali konspekty katechez dla uczniów ze wszystkich poziomów edukacyjnych. Prosimy, aby katecheci zrealizowali przeprowadzili po trzy katechezy, które będą przygotowaniem dzieci i młodzieży do Kongresu Eucharystycznego w Archidiecezji Krakowskiej „Jestem z wami” Mt 28, 20.

SZKOŁA PODSTAWOWA

kl. I-III

KONSPEKT I

Temat: „To jest Moje Ciało za was wydane”. Ofiara Mszy Świętej.

Autor konspektu: Piotr Piłkuła

1. Cele katechetyczne:

a. cele główne:

- Przypomnienie i wyjaśnienie istoty i tajemnicy Najświętszej Ofiary.

b. cele operacyjne:

- uczeń zna i rozumie istotę i tajemnicę Najświętszej Ofiary;
- uczeń wie, czym jest Kongres Eucharystyczny.

c. kształtowanie postawy:

- uczeń aktywnie uczestniczy w Najświętszej Ofierze.

2. Słowa Klucze:

- Msza Święta, Najświętsza Ofiara, Kongres Eucharystyczny.

3. Uwagi metodyczne:

a. pomoce dydaktyczne

- Kolorowanka: logo Kongresu Eucharystycznego;
- Wykreślanka;
- Krzyżówka.

b. metody

- Pogadanka;
- Prezentacja strony internetowej;
- Kolorowanie;
- Wykreślanie;
- Rozwiązywanie krzyżówki.

c. literatura i środki audiowizualne wykorzystane

- Strona internetowa Kongresu Eucharystycznego: <https://eucharystyczny.diecezja.pl>.

4. Plan Katechezy

- ##### a. Wstęp – 10 min.

- Katechezę rozpoczynamy modlitwą słowami pierwszej zwrotki i refrenu hymnu Kongresu Eucharystycznego;
- Wyjaśniamy uczniom, że słowa modlitwy pochodzą z hymnu Kongresu Eucharystycznego. Zadajemy uczniom pytanie: Co oznacza pojęcie „kongres eucharystyczny”? Komentujemy wypowiedzi uczniów, podkreślając, że jest to zgromadzenie katolików, mające na celu umocnienie więzi z Chrystusem poprzez zgłębianie tajemnicy Eucharystii oraz publiczne wyznanie wiary w Jego rzeczywistą obecność w Najświętszym Sakramencie. Informujemy uczniów, że taki Kongres Eucharystyczny będzie odbywał się w naszej archidiecezji, dlatego poświęcimy mu trochę uwagi podczas obecnej katechezy.
- Zapisujemy na tablicy temat: „To jest Moje Ciało za was wydane”. Ofiara Mszy Świętej. Następnie podajemy cele lekcji, czyli przypomnienie i wyjaśnienie istoty i tajemnicy Najświętszej Ofiary.

b. Rozwinięcie – 30 min.

- Prezentujemy uczniom stronę internetową Kongresu Eucharystycznego: <https://eucharystyczny.diecezja.pl>. Krótco wyświetlamy i omawiamy treści zawarte w poszczególnych zakładkach. Szczególnie zwracamy uwagę na logo i hymn Kongresu.
- Rozdajemy uczniom kolorowaną przedstawiającą logo Kongresu i zachęcamy do pokolorowania go. Wyjaśniamy, że logo przedstawia hostię w dłoni Pana Jezusa, z której bije złota luna światła;
- Rozdajemy uczniom kartki z wykreślanką. Wyjaśniamy, że na kartce znajdują się słowa związane z tematem Eucharystii. Słowa należy odnaleźć w tabelce i je wykreślić, a z pozostałych liter ułożyć hasło. Uczniów, którzy jako pierwsi wykonają zadanie, prosimy o udzielenie pomocy rówieśnikom, którzy jeszcze nie wykonali zadania. Gdy wszyscy skończą pracę, wyjaśniamy znaczenie hasła: Najświętsza Ofiara. Jest to jedno z wielu określeń tego sakramentu, który upamiętnia wydarzenie z Wieczernika. Nazywamy ten sakrament „Najświętszą Ofiarą, ponieważ uobecnia jedyną ofiarę Chrystusa Zbawiciela i włącza w nią ofiarę Kościoła” (KKK 1330). Tą ofiarą jest śmierć Pana Jezusa na krzyżu za nasze grzechy. Pan Jezus umarł z miłości do ludzi, aby każdy mógł dostąpić zbawienia i żyć wiecznie w królestwie niebieskim.
- Rozdajemy uczniom kartki z krzyżówką. Wyjaśniamy, że w krzyżówkę należy wpisać słowa odpowiadające podanym definicjom zgodnie z ich numeracją. Właściwe słowa zostały podane pod definicjami jako pomoc dla uczniów. Uczniów, którzy jako pierwsi wykonają zadanie, prosimy o udzielenie pomocy rówieśnikom, którzy jeszcze nie wykonali zadania. Po zakończeniu pracy przez wszystkich uczniów wyjaśniamy, że hasło krzyżówki, czyli słowo Eucharystia, jest jednym z określeń Najświętszego Sakramentu i pochodzi z języka greckiego, w którym oznacza Dziękczynienie. Tłumaczymy, że udział we Mszy Świętej jest z naszej strony wyrazem wdzięczności wobec Pana Boga za otrzymane dary, za świat, za życie, za rodziców, a przede wszystkim za miłość Boga do nas i zbawienie.

c. Zakończenie - 5 min.

- Stawiamy uczniom pytanie: Co zapamiętaliście z treści przekazanych podczas tej katechezy? Komentujemy i uzupełniamy wypowiedzi uczniów;
- Przypominamy cele katechezy, podkreślając, że Najświętsza Ofiara uobecnia jedyną ofiarę Chrystusa Zbawiciela, że tą ofiarą jest śmierć Pana Jezusa na krzyżu za nasze grzechy i dla naszego zbawienia, ponieważ Pan Jezus bardzo nas kocha. Kongres Eucharystyczny w naszej archidiecezji ma nam o tym przypomnieć;
- Katechezę kończymy modlitwą słowami drugiej zwrotki i refrenu hymnu Kongresu Eucharystycznego.

5. Materiały pomocnicze

a. Hymn Kongresu Eucharystycznego

(link: <https://eucharystyczny.diecezja.pl/o-kongresie/hymn-kongresu-eucharystycznego/> dostęp: 2024.01.05)

„Miłość to bycie z tym, kogo się kocha”

Kochasz nas, Jezu

1. Mówisz nam: „kocham”, wyznając miłość,
dlatego ciągle oddajesz swe życie
na białym wzgórzu Golgoty w świątyniach,
gdzie nasze winy swoją Krwią obmywasz,
byśmy po śmierci kochali Cię wiecznie.

Ref. Kochasz nas, Jezu, a miłość Twoja
pokorna jest jak kruszyna chleba,
lecz silniejsza od mocy wszechświata
przez Ciebie otchłań śmierci zwyciężona!

2. Mówisz nam: „kocham”, więc chcesz nas karmić,
nikt dać nie może tego, co Ty dajesz;
Pokarmem jesteś, byśmy mieli siłę
kochać miłością, która nie przemienie,
przez całą wieczność, dla której się żyje!

Ref. Kochasz nas, Jezu, a miłość Twoja
pokorna jest jak kruszyna chleba,
lecz silniejsza od mocy wszechświata
przez Ciebie otchłań śmierci zwyciężona!

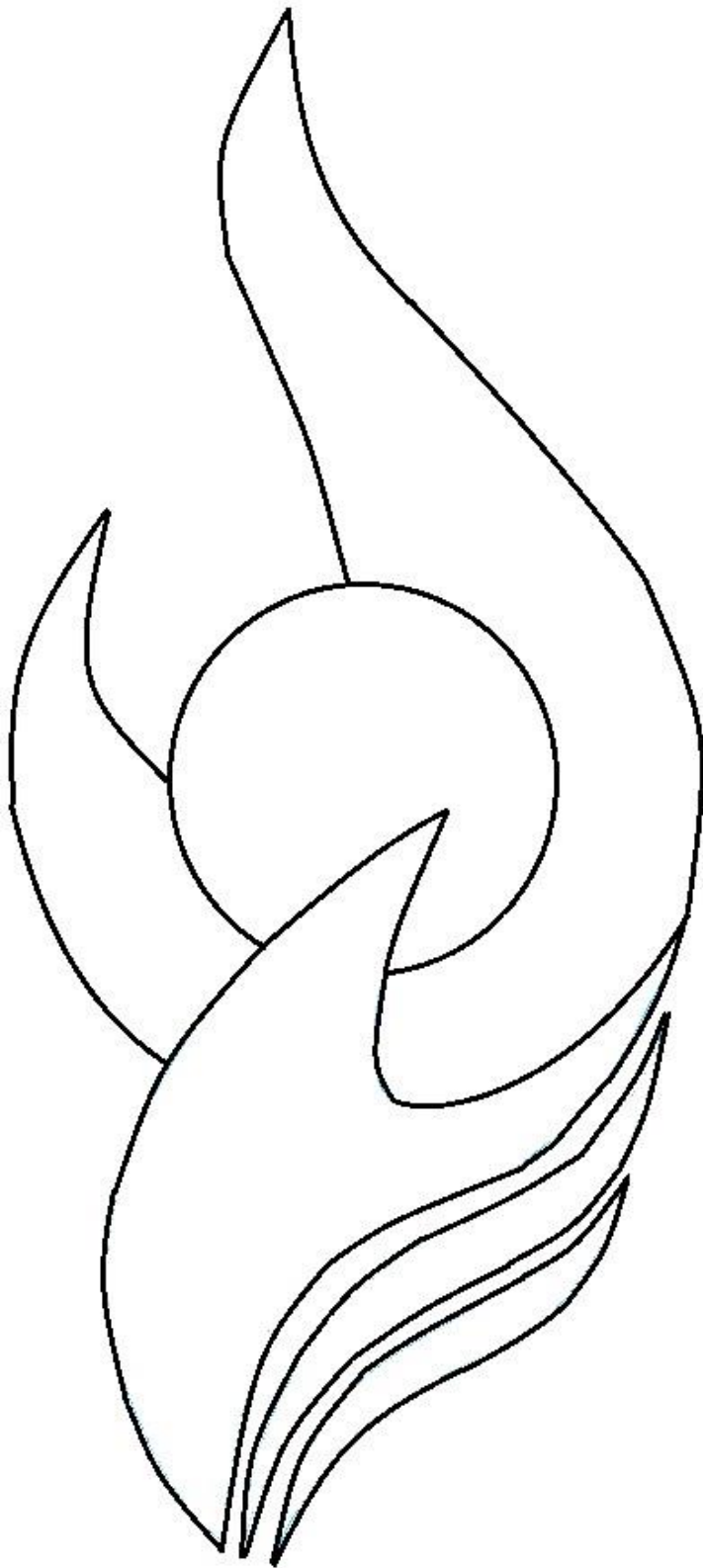
3. Mówisz nam: „kocham”, więc jesteś blisko,
bardziej nie możesz zniżyć się do ludzi;
czekasz, aż wróci ten, kto Cię znać nie chce,
a nawet wtedy, gdy złem poraniony
Ciebie obwinia o zło na tym świecie.

Ref. Kochasz nas, Jezu, a miłość Twoja
pokorna jest jak kruszyna chleba,
lecz silniejsza od mocy wszechświata
przez Ciebie otchłań śmierci zwyciężona!

Słowa: ks. Ireneusz Okarmus

Muzyka: ks. Grzegorz Lenart

b. Kolorowanka: logo Kongresu Eucharystycznego.

c. Wykreślanka

Polecenie: Znajdź i wykreśl wyrazy ułożone poziomo i pionowo:

Jezus, Chrystus, Bóg, tabernakulum, kielich, Ciało, Wieczernik, chleb, Msza, oltarz, kaplan, wino, hostia, Wielki Czwartek, pamiątka, sakrament.

C	M	S	Z	A	N	A	O	Ł	T	A	R	Z	J	C
H	Ś	K	A	P	Ł	A	N	W	W	I	N	O	I	H
R	H	O	S	T	I	A	Ę	C	I	A	Ł	O	T	L
Y	S	K	I	E	L	I	C	H	Z	A	B	Ó	G	E
S	O	W	I	E	C	Z	E	R	N	I	K	F	I	B
T	W	I	E	L	K	I	C	Z	W	A	R	T	E	K
U	P	A	M	I	Ą	T	K	A	A	U	C	Z	T	A
S	S	A	K	R	A	M	E	N	T	J	E	Z	U	S
R	T	A	B	E	R	N	A	K	U	L	U	M	A	

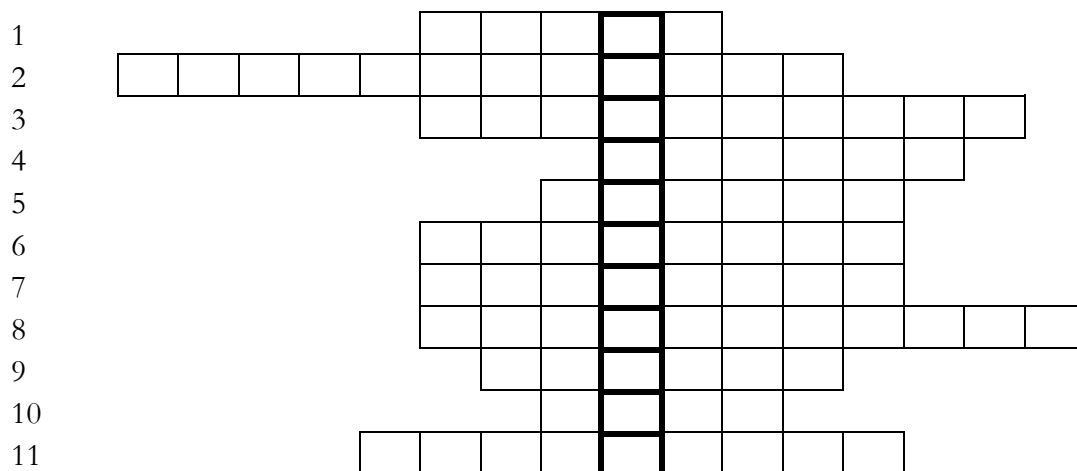
Rozwiązanie:

C	M	S	Z	A	N	A	O	Ł	T	A	R	Z	J	C
H	Ś	K	A	P	Ł	A	N	W	W	I	N	O	I	H
R	H	O	S	T	I	A	Ę	C	I	A	Ł	O	T	L
Y	S	K	I	E	L	I	C	H	Z	A	B	Ó	G	E
S	O	W	I	E	C	Z	E	R	N	I	K	F	I	B
T	W	I	E	L	K	I	C	Z	W	A	R	T	E	K
U	P	A	M	I	Ą	T	K	A	A	U	C	Z	T	A
S	S	A	K	R	A	M	E	N	T	J	E	Z	U	S
R	T	A	B	E	R	N	A	K	U	L	U	M	A	

Hasło: Najświętsza Ofiara

d. Krzyżówka

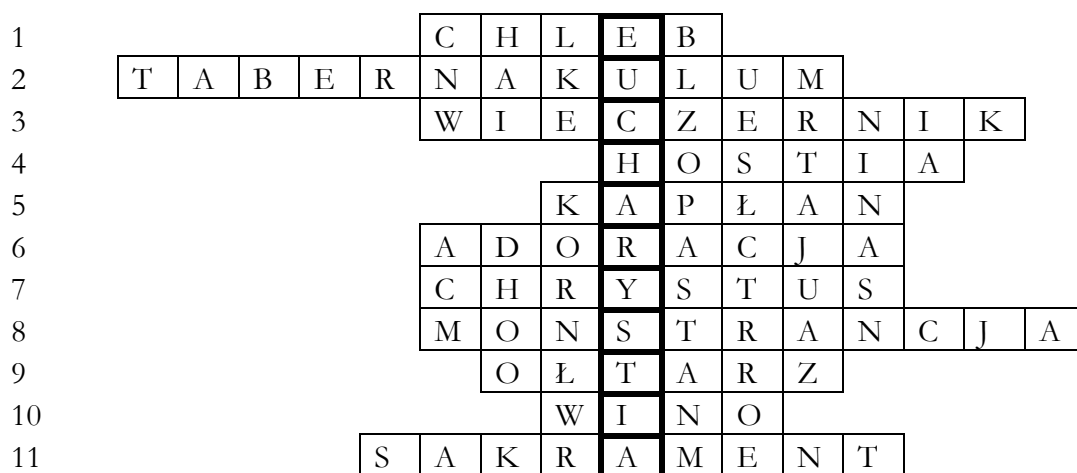
Wpisz słowa odpowiadające podanym poniżej znaczeniom.

1. Podczas Mszy Świętej zmienia się w Ciało Pana Jezusa.
2. Miejsce przechowywania Eucharystii.
3. Miejsce ustanowienia sakramentu Eucharystii przez Pana Jezusa.
4. Nazwa opłatka, który stał się sakramentalnym Ciałem Pana Jezusa.
5. Człowiek sprawujący Najświętszy Sakrament.
6. Modlitwa uwielbienia Pana Jezusa obecnego w Hostii wystawionej w monstrancji.
7. Jest obecny w Najświętszym Sakramencie.
8. Przedmiot liturgiczny służący do wystawienia świętej Hostii podczas adoracji.
9. Miejsce w centrum kościoła, przy którym sprawuje się Eucharystię.
10. Podczas Mszy Świętej zmienia się w Krew Pana Jezusa.
11. Widzialny znak niewidzialnej łaski Bożej.

Odpowiedzi: Chrystus, adoracja, monstrancja, oltarz, wino, sakrament, chleb, tabernakulum, Wieczernik, hostia, kapłan.

Krzyżówka – rozwiązanie:

KONSPEKT II

Temat: „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy”. Jezus pokarmem dla mojej duszy

Autor konspektu: Piotr Pikula

1. Cele katechetyczne:

a. cele główne:

- Przypomnienie znaczenia Mszy jako Uczty, przeżywanej we wspólnocie;
- Wyjaśnienie, że przyjmowanie Jezusa Eucharystycznego to niezastąpiony pokarm dla duszy.

b. cele operacyjne:

- uczeń wie, że Msza Święta jest Ucztą przeżywaną we wspólnocie;
- uczeń rozumie, że przyjmowanie Jezusa Eucharystycznego to niezastąpiony pokarm dla duszy.

c. kształtowanie postawy:

- uczeń uczestniczy we wspólnotowym przeżywaniu Mszy Świętej jako Uczty;
- uczeń świadomie przygotowuje się do przyjęcia Jezusa Eucharystycznego jako niezastąpionego pokarmu dla duszy.

2. Słowa Klucze:

- Msza Święta, Uczta, pokarm dla duszy.

3. Uwagi metodyczne:

a. pomoce dydaktyczne

- Zdjęcie przedstawiające jedzenie lub przyniesione produkty spożywcze;
- Szyfr;
- Zaproszenie.

b. metody

- Pokaz zdjęć;
- Słuchanie Słowa Bożego (Mt 22, 1-14; J 6, 54-58);
- Pogadanka;
- Prezentacja teledysku;
- Rozwiązywanie szyfru;
- Wykonanie zaproszenia.

c. literatura i środki audiowizualne wykorzystane

- Pismo Święte (Mt 22, 1-14; J 6, 54-58);
- Zdjęcie przedstawiające jedzenie;
- Wypełnione zaproszenie;
- Teledysk: Zaproszeni na ucztę - Piosenka z serii filmów "Domek na Skale" (czas: 1:49)
link: <https://www.youtube.com/watch?v=rzVrFldLERM> (dostęp: 2024.01.05).

4. Plan katechezy

a. Wstęp - 10 min.

- Katechezę rozpoczynamy modlitwą Ojcze nasz;
- Nawiązujemy do słów „chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” i prowadzimy pogadankę na temat znaczenia pożywienia w życiu człowieka. Możemy odwołać się do

aktualnych doświadczeń uczniów. Przykładowe pytania: Kto jadł dzisiaj śniadanie? Co jedliście na śniadanie? Czy ktoś wziął do szkoły drugie śniadanie? Następnie prezentujemy zdjęcie przedstawiające jedzenie lub przyniesione produkty spożywcze i stawiamy pytanie: Dlaczego ludzie spożywają pokarmy?

- Podsumowujemy wypowiedzi uczniów i przywołujemy słowa Pana Jezusa: „Nie samym chlebem żyje człowiek” (Mt 4, 4). Stawiamy uczniom pytanie: Skoro człowiek jest istotą nie tylko materialną, ale też duchową, to jakiego jeszcze pokarmu potrzebujemy, by móc w pełni żyć? Podsumowujemy wypowiedzi uczniów i zapisujemy temat zajęć: „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy”. Jezus pokarmem dla mojej duszy.

b. Rozwinięcie - 30 min.

- Zadajemy uczniom pytanie: Czy ktoś z was może wyjaśnić, co to jest zaproszenie? Czy ktoś z was otrzymał kiedyś zaproszenie? W nawiązaniu do wypowiedzi uczniów, wprowadzamy do lektury fragmentu Ewangelii Mt 22, 1-14 – przypowieść o uczcie. Według uznania odcytujemy tekst samodzielnie lub polecamy odczytanie go komuś z grona uczniów. Po odczytaniu zadajemy kilka pytań sprawdzających: O czym opowiadał odczytany fragment Ewangelii? Kto jest bohaterem tego tekstu? Co robił król? Jak zachowywali się jego słudzy? Jak zachowywali się zaproszeni? Co może oznaczać wymieniony w tekście „strój weselny”? W nawiązaniu do wypowiedzi uczniów wyjaśniamy, że taką ucztą, na którą jesteśmy zaproszeni, jest Msza Święta, czyli Eucharystia. Pan Bóg zaprasza nas na nią poprzez swoje sługi, np. księży i katechetów. Niestety, nie wszyscy chcą skorzystać z zaproszenia. Gdy jednak ktoś się zdecyduje na udział w Uczcie Eucharystycznej, powinien pamiętać o odpowiednim przygotowaniu. „Strój weselny” to jednak nie tylko eleganckie ubranie, ale przede wszystkim piękna i czysta szata ludzkiej duszy, niesplamiona grzechami, lecz ozdobiona dobrymi uczynkami i modlitwą.
- Włączmy teledysk: Zaproszeni na ucztę - Piosenka z serii filmów "Domek na Skale" (czas: 1:49).
- Rozdajemy uczniom lamigłówkę wymagającą odszyfrowania hasła, które brzmi: Jezus pokarmem dla mojej duszy. Dzieci, które jako pierwsze rozwiążą lamigłówkę, prosimy o udzielenie pomocy rówieśnikom, którym zadanie przysparza trudności. Następnie odcytujemy fragment Ewangelii J 6, 54-58. Wyjaśniamy, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii, czyli w sakramentalny sposób Chleb i Wino są Jego Ciałem i Krwią, a przyjmowanie Jezusa Eucharystycznego to niezastąpiony pokarm dla duszy ponieważ jednoczy wierzącego z Panem Jezusem i obdarza łaską uświęcającą, czyli duchową mocą dającą życie wieczne w królestwie niebieskim. Tam czeka wszystkich wspaniała i pełna radości ucztą z Panem Bogiem. Eucharystia tę ucztę zapowiada.
- Zachęcamy uczniów, by sami uczestniczyli w Uczcie Eucharystycznej. Prosimy również, by zastanowili się, kogo mogą na tę Ucztę zaprosić. Może rodziców? Może przyjaciół? Pokazujemy uczniom przykład uzupełnionego zaproszenia i zachęcamy, by samodzielnie wykonali zaproszenia, uzupełniając brakujące miejsca w tekście i ozdabiając szablon rysunkami nawiązującymi do Mszy Świętej. Rozdajemy uczniom szablon, motywujemy do pracy i wspieramy uczniów potrzebujących pomocy. Możemy ocenić przygotowane zaproszenia.

c. Zakończenie - 5 min.

- Stawiamy uczniom pytanie: Co zapamiętaliście z treści przekazanych podczas tej katechezy? Komentujemy i uzupełniamy wypowiedzi uczniów.
- Przypominamy cele katechezy, podkreślając, że Msza Święta jest Ucztą przeżywaną we wspólnocie oraz że przyjmowanie Jezusa Eucharystycznego to niezastąpiony pokarm dla duszy.

- Katechezę kończymy modlitwą: „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament...”.

5. Materiały pomocnicze

a. Ilustracja: jedzenie (link: <https://pixabay.com/pl/photos/jedzenie-produkty-rustykalny-1898194/> ; dostępne: 2024.01.05)

b. Tekst Mt 22, 1-14.

1 A Jezus znowu mówił do nich w przypowieściach: 2 Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. 3 Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. 4 Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woly i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę! 5 Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, 6 a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. 7 Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. 8 Wtedy rzekł swoim sługom: Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. 9 Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie. 10 Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna zapelniła się biesiadnikami. 11 Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka nie

ubranego w strój weselny. 12 Rzekł do niego: Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego? Lecz on oniemiał. 13 Wtedy król rzekł sługom: Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. 14 Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych (Mt 22, 1-14).

c. Wzór zaproszenia

	<p>Pan Jezus Chrystus</p> <p>z radością zaprasza</p> <p>.....</p> <p>na Ucztę Eucharystyczną, która odbędzie się</p> <p>w dniu</p> <p>w kościele parafialnym pw.</p> <p>.....</p> <p>w.....</p> <p>o godzinie</p> <p>Oto przygotowałem moją ucztę; Przyjdźcie na ucztę! (Mt 22, 4).</p>
--	---

d. Zadanie: Odszyfruj ukryte hasło

1 – A	6 – D	11 – H	16 – Ł	21 – Ó	26 – Ś	31 – X
2 – Ą	7 – E	12 – I	17 – M	22 – P	27 – T	32 – Y
3 – B	8 – Ę	13 – J	18 – N	23 – Q	28 – U	33 – Z
4 – C	9 – F	14 – K	19 – Ń	24 – R	29 – V	34 – Ź
5 – Ć	10 – G	15 – L	20 – O	25 – S	30 – W	35 – Ź

13	7	33	28	25		22	20	14	1	24	17	7	17	

6	15	1		17	20	13	7	13		6	28	25	33	32

Rozwiązanie:

J	E	Z	U	S		P	O	K	A	R	M	E	M
13	7	33	28	25		22	20	14	1	24	17	7	17

D	L	A		M	O	J	E	J		D	U	S	Z	Y
6	15	1		17	20	13	7	13		6	28	25	33	32

e. Tekst J 6, 54-58.

Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. 55 Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. 56 Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. 57 Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. 58 To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.

KONSPEKT III

Temat: Ja jestem z Wami

Autor konspektu: Maria Pikula

1. Cele katechetyczne:

a. cele główne:

- Wyjaśnienie sensu adoracji Najświętszego Sakramentu;
- Zapoznanie z postawami, gestami, formami modlitwy w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu;
- Poglębianie wiary w obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

b. cele operacyjne:

- Uczeń wie, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu;
- uczeń potrafi zachować się odpowiednio w czasie adoracji;
- uczeń rozumie znaczenie słów: monstrancja, adoracja.

c. kształtowanie postawy:

- uczeń wyraża wdzięczność za dar Eucharystii;
- uczeń okazuje szacunek do Najświętszego Sakramentu.

2. Słowa Klucze:

- adoracja, monstrancja, Najświętszy Sakrament.

3. Uwagi metodyczne:

a. pomoce dydaktyczne

- Opowiadanie, Serce przy Sercu, M. Pikula;
- Kolorowanka - Monstrancja;
- Ćwiczenie z tekstem – pieśń Chwała i dziękczynienie... .

b. metody

- Literowa zagadka;
- pogadanka;
- opowiadanie;
- rozmowa kierowana;
- miniwykład;
- kolorowanka;
- ćwiczenie prawda/falsz

c. literatura i środki audiowizualne wykorzystane

- EWTN Polska, Adoracja z Niepokalanowa.
https://www.youtube.com/watch?v=J8NzgrmGH_Q (dostęp 5 stycznia 2024);
- Monstrancja króla Jagielly, <http://muzeum.poznan.pl/zbiory/monstrancja-krola-jagielly/> (dostęp 5 stycznia 2024)
- Jacek M. Pędziwiatr, Boże Ciało cz. 1.,
<https://www.youtube.com/watch?v=AcL0STwVJrg> (dostęp 5 stycznia 2024);
- Chrześcijańska muzyka z tekstem, Stoję dziś, <https://www.youtube.com/watch?v=-ISCa-jAbxo&list=PLXZl6k3yy0l1SsAWienv6AFLz7ZOU2-Pu&index=26> (dostęp 5 stycznia 2024).

4. Plan Katechezy

a. Wstęp - 10 min.

- Katechezę rozpoczynamy od modlitwy Ojcze nasz;
- Wyjaśniamy, że poprzez literową zagadkę poznamy słowo związane z tematem katechezy. Do tablicy przyczepiamy 8 kartek z literami tworzącymi słowo: Adoracja. Przyczepiamy je w taki sposób, aby uczniowie nie widzieli liter. Podobnie jak w zabawie „koło fortuny” chętni uczniowie odgadują litery. Po odkryciu właściwej, obracamy kartę. Zabawę kontynuujemy aż ktoś odgadnie wyraz lub powstanie pełne słowo: Adoracja;
- Prowadzimy pogadankę:
 - czy wiecie, co znaczy słowo adoracja?
 - w jakiej sytuacji słyszeliście taki wyraz?Wyjaśniamy, że adorować znaczy patrzeć na kogoś z zachwytem, miłością. Pytamy:
 - kogo możemy adorować?
 - dlaczego adorujemy, tych których kochamy?
 - czy możemy adorować Pana Jezusa?
 - co nam daje adoracja Najświętszego Sakramentu?

b. Rozwinięcie - 30 min.

- Opowiadanie Serce przy Sercu (załącznik a); Zachęcamy uczniów, by wygodnie usiedli, zamknęli oczy i posłuchali opowiadania.
- Prowadzimy rozmowę kierowaną nawiązując do treści opowiadania Serce przy Sercu. Pytamy:
 - dlaczego główna bohaterka- Kasia, wstała wcześniej?
 - co zaskoczyło Kasię w postawie taty?
 - na kogo Adaś uważnie patrzył w czasie podróży?
 - na co ze wzruszeniem patrzyła ciocia Kasia?
 - dlaczego Kasia z Babcią i Dziadkiem poszła do kościoła wieczorem?
 - o kim przypomniał Kasi widok Dziadków adorujących Najświętszy Sakrament?Podsumowujemy wypowiedzi uczniów i podkreślamy, że każdy człowiek od czasu do czasu patrzy z zachwytem na otaczający nas świat i na bliskich których kochamy. Pan Jezus w przemienionej Hostii jest żywy i prawdziwy. Chcemy patrzeć na Niego z miłością. Pragniemy przy Nim dłużej przebywać, dlatego kapłan może wystawić Najświętszy Sakrament w monstrancji.
- Miniwykład nt adoracji; Pokazujemy uczniom najstarszą zachowaną w Polsce Monstrancję króla Jagielly, <http://muzeum.poznan.pl/zbiory/monstracja-krola-jagielly/> (dostęp 5 stycznia 2024). Wyjaśniamy, że sam król klękał w czasie adoracji przed Królem królów- Panem Jezusem. Wyjaśniamy, że monstrancje mają często kształt przypominający słońce. Pan Jezus jest naszym światłem. Monstrancje są pięknie ozdabiane ze względu na cześć do Bożego Ciała. Hostię umieszcza się w centralnym miejscu monstrancji przy pomocy specjalnego uchwytu w kształcie półksiężyca, zwanego melchizedekiem. Możemy dokładnie zaprezentować dzieciom budowę monstrancji, pokazując fragment filmu, od 2,57 min.: Jacek M. Pędziwiatr, Boże Ciało cz. 1., <https://www.youtube.com/watch?v=AcL0STwVJrg> (dostęp 5 stycznia 2024). Podkreślamy, że w czasie adoracji możemy modlić się w postawie klęczącej. Modlimy się w ciszy, aby poprzez samo trwanie przed Najświętszym Sakramentem skupić się na obecności Pana Jezusa pod postacią chleba. Wyjaśniamy, że to normalne, iż nie raz myśli mogą nam uciekać, mogą pojawić się rozproszenia. Skupienie jest też jedną ze spraw, których stopniowo się uczymy. W czasie adoracji czasem śpiewamy pieśni, mówimy modlitwy, które pomagają nam skierować uwagę ku Panu Bogu. Może być też użyte kadzidło, które przypomina nam, że nasze modlitwy wznoszą się ku Bogu niczym jego dym.

- Kolorowanka – Monstrancja (załącznik b);
Rozdajemy uczniom kolorowankę i zachęcamy, aby pokolorowały monstrancję, świece i dorysowały obok ołtarza serce ze swoim imieniem na znak naszej obecności przy Panu Jezusie. W czasie wykonywania przez dzieci ćwiczenia, włączamy piosenkę np. Stoję dziś, <https://www.youtube.com/watch?v=-ISCa-jAbxo&list=PLXZl6k3yy0l1SsAWienv6Aflz7ZOU2-Pu&index=26> (dostęp 5 stycznia 2024).
 - Ćwiczenie z tekstem – pieśń Chwała i dziękczynienie...; (załącznik c)
Wiele pieśni chwali Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Jedną z bardziej znanych jest pieśń Chwała i dziękczynienie... Polecamy, aby uczniowie uzupełnili brakujące słowa w teście. Rozdajemy kartki z ćwiczeniem. Po uzupełnieniu jeden z uczniów odczytuje pełny tekst pieśni.
- c. Zakończenie - 5 min.
- W ramach podsumowania lekcji prowadzimy ćwiczenie- prawda/falsz;
Mówimy kilka zdań a wybrani uczniowie mają określić, czy zdanie jest prawdziwe, czy błędne:
 - Najświętszy Sakrament mogą adorować tylko dorośli;
 - Monstrancja to naczynie liturgiczne służące do wystawienia Najświętszego Sakramentu;
 - adorować to znaczy patrzeć na kogoś z miłością;
 - Możemy powiedzieć uczniom, jaki jest zwyczaj w parafii dzieci dotyczący adoracji np. czy jest Kaplica Adoracji, czy po Mszy Świętej niedzielnej raz w miesiącu jest adoracja. Zachęcamy uczniów do modlitwy adoracji Najświętszego Sakramentu;
 - Katechezę kończymy modlitwą Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

5. Materiały pomocnicze

a. Opowiadanie: Maria Pikula, Serce przy Sercu

W sobotni wiosenny poranek Kasia obudziła się wyjątkowo wcześniej. Choć nie musiała iść do szkoły, wstała już o szóstej rano. Entuzjazmem do budzącego się dnia napawała ją myśl o podróży do ukochanej Babci. Gdy weszła do kuchni, zaskoczył ją widok taty, który w milczeniu patrzył przez okno, trzymając w ręku kubek z gorącą kawą. Aromatyczny zapach unosił się w pomieszczeniu. Stojąc w progu kuchni, Kasia cicho przyglądała się tacie i zastanawiała się, jak udaje się mu tak długo i ze skupieniem stać w bezruchu. W tym momencie do Kasi podbiegł domowy pulpil – kot Szaruś, który mruczając zaczął domagać się głaskania. Tata dopiero wtedy zwrócił uwagę, że nie jest już sam.

- Ale się zapatrzyłem. Taki piękny poranek. Lubię patrzeć na budzącą się do dnia przyrodę - powiedział tata, siadając do stołu.

Po smacznym śniadaniu rodzice, Kasia i jej młodszy brat Adaś wybrali się w podróż do dziadków. Rodzinę czekały około dwie godziny jazdy samochodem. Aby się nie nudzić w aucie, Kasia wzięła ze sobą książkę, słuchawki do telefonu i przekąski.

- Ciekawe, co będzie robił Adaś? Oby tylko nie płakał – pomyślała Kasia, przyglądając się niemowlakowi.

Adaś miał dopiero cztery miesiące. To miała być jego pierwsza tak daleka podróż. Większość czasu Adaś smacznie spał w foteliku samochodowym. Gdy się budził, patrzył zachwycony na mamę. Nie interesowały go widoki za oknem, nawet grzechotką bawił się tylko chwilę. Za to dokładnie przyglądał się twarzy mamusi i czasem wyglądał tak, jakby próbował naśladować jej miny.

- Widać, nasz Adaś polubił podróżowanie samochodem. Może w takim razie w czasie wakacji wybierzemy się nad morze – powiedziała mama.

Gdy rodzina szczęśliwie dojechała do domu dziadków, czekała na nią niespodzianka – pyszny obiad i kolejni goście: ciocia Marta i jej przyjaciel Michał. Ciocia Marta to młodsza siostra

mamy, która zaczęła pracę jako lekarka w pobliskim szpitalu. W czasie rodzinnego obiadu panowała miła atmosfera. Na deser babcia przygotowała pyszne ciasta: sernik i szarlotkę. Wesoly Michał zrobił się nagle jakby lekko zestresowany i skupiony. Wyjaśnił, że chciałby na chwilę zabrać głos. Wstał, powiedział jak miło mu w gronie tak życzliwych ludzi i że ciocia Marta jest dla niego najważniejszą osobą na świecie. Ukląkł i otwierając aksamitne pudeleczko z pierścieniem w środku, drżącym głosem oznajmił:

- Marto, kocham Cię całym sercem. Przy tobie staję się lepszym człowiekiem. Zachwyca mnie twoja dobroć, mądrość i piękno. Pragnę dzielić z tobą całe moje życie. Czy zechcesz zostać moją żoną?

-Tak! Kocham Cię!- powiedziała poruszona ciocia.

Wszyscy zaczęli klaskać i radośnie składać gratulacje. Ciocia wzruszona patrzyła na piękny pierścionek, który dostała od narzeczonego. To było wyjątkowe popołudnie. Kasia cieszyła się, że już niedługo na Michała będzie mówiła „wujku”. Gdy nastał wieczór, babcia z dziadkiem postanowili pójść na modlitwę do kościoła.

- Dziś w naszej parafii zaplanowana jest adoracja Najświętszego Sakramentu, która ma trwać całą noc. Chcemy pójść choć na chwilę, by podziękować Panu Jezusowi za naszą rodzinę. – powiedział Dziadek.

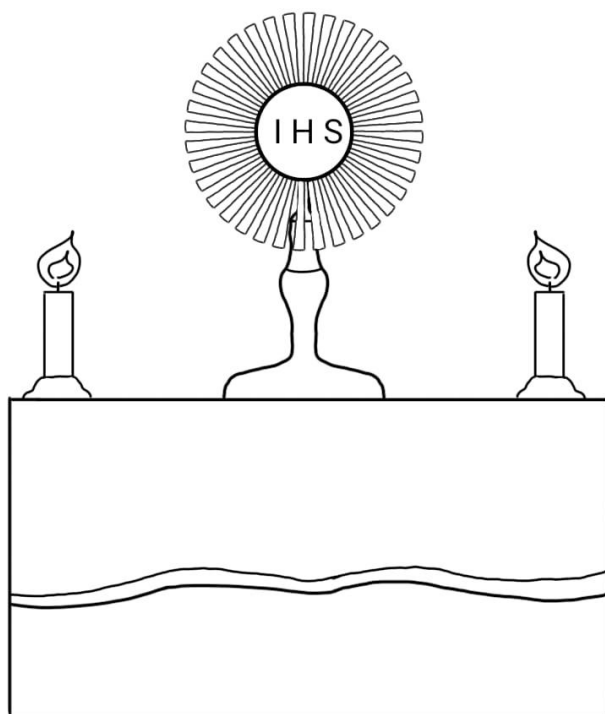
- Chętnie też pójde. Mogę?- zapytała Kasia.

- Oczywiście – zgodzili się rodzice.

W kościele na oltarzu w pięknej monstrancji był wystawiony Najświętszy Sakrament. Kasia przyglądała się babci i dziadkowi, którzy zachwyceni w bezruchu patrzyli na Hostię. Ten widok przypominał Kasi tatę, który przed śniadaniem podziwiał piękno wiosennego poranka. W oczach dziadka Kasia zauważyła radość, którą dostrzegła w spojrzeniu Adasia patrzącego na mamusię w czasie podróży, a u babci wzruszenie, które widać było u cioci patrzącej na zaręczynowy pierścionek.

- Panie Jezu, pomóż mi zachwycić się Twoją obecnością. Widzę opłatek Chleba, ale wierzę, że tu jesteś. Swoją dobrocią zachwycasz nawet bardziej od wiosennych dni, swą miłością otaczasz nas mocniej niż mama dziecko i obdarzasz nas darami cenniejszymi od diamentów. Chcę być przy Tobie: serce przy Sercu. - pomyślała dziewczynka.

b. kolorowanka- Monstrancja

c. Ćwiczenie z tekstem – pieśń Chwała i dziękczynienie...

Uzupełnij brakujące wyrazy, wybierając z poniższych słów.
(wieczności, Boskim, minut, miłości, momencie)

Chwała i dziękczynienie bądź w każdym

Jezusowi w Najświętszym, Sakramencie.

Ilew godzinie, a godzin w,

Tylekroć bądź pochwalon, Jezu, ma

SZKOŁA PODSTAWOWA

kl. IV-VI

KONSPEKT I

Temat: „To jest Moje Ciało za was wydane” - Msza Święta Najświętszą Ofiarą

Autor konspektu: Dorota Orzechowska

1. Cele katechetyczne

a) cele główne:

- przypomnienie i wyjaśnienie istoty i tajemnicy Mszy Świętej jako Najświętszej Ofiary.

b) cele operacyjne:

- uczeń wyjaśnia na czym polega prawdziwa ofiara;
- uczeń potrafi wyjaśnić czym jest „uobecnienie”;
- uczeń potrafi powiedzieć co łączy Ostatnią Wieczerzę, śmierć Jezusa na krzyżu i Mszę Świętą;
- uczeń wyjaśnia dlaczego Mszę Świętą możemy nazwać Najświętszą Ofiarą;
- uczeń wymienia przykłady właściwego zachowania podczas Mszy Świętej.

c) kształtowanie postawy:

- uczeń potrafi wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego ofiarę miłości,
- uczeń w zgromadzeniu liturgicznym ofiaruje Bogu swoje serce,
- uczeń wie jak właściwie zachować się podczas Mszy Świętej.

2. Słowa kluczowe

- Ofiara, Najświętsza Ofiara, uobecnienie.

3. Uwagi metodyczne

a) pomoce dydaktyczne:

- Pismo Święte, KKK, paski białego papieru, materiały do pracy w grupach.

b) metody:

- pogadanka
- opowiadanie
- praca w grupach
- praca z tekstem
- gra

c) literatura i środki audiowizualne:

- www.biblijni.pl; <https://wordwall.net/pl/resource/7969532>; Pismo Święte (Łk 21, 1 – 4; J 15,13-14; Łk 22, 14 – 16. 19 – 20; J 19, 17. 28 – 30; 1Kor 11, 23 – 26) , KKK 1364 – 1367; fragment Encykliki Mediator Dei Piusa XII.

4. Plan katechezy

a) Wstęp – 15 min.

- modlitwa do Ducha Świętego,
- ćwiczenie – Słoneczko (część 1) – Ofiara,
- pogadanka.

b) Rozwinięcie – 25 min.

- fragment Pisma Świętego (Łk 21, 1 – 4),
- pogadanka,
- ćwiczenie – Słoneczko (część 2) – Ofiara,
- praca z tekstem w grupach,
- pogadanka.

c) Zakończenie – 5 min.

- gra podsumowująca zajęcia – Wordwall.

5. Przebieg katechezy

a) Wstęp

Zajęcia zaczynamy wspólną modlitwą o światło Ducha Świętego.

Krótko przekazujemy uczniom plan katechezy.

Następnie rozpoczynamy ćwiczenie Ofiara. Na tablicy piszemy słowo „OFIARA”. Każdy uczeń otrzymuje 2 paski białego papieru, na jednym z nich ma dopisać skojarzenie do tego słowa i przypiąć do tablicy.

Omawiając ćwiczenie, w pogadance, w sposób szczególny zwracamy uwagę na skojarzenia związane z Kościołem, wspólnotą i drugim człowiekiem.

b) Rozwinięcie

Zapoznajemy uczniów z fragmentem Pisma Świętego Łk 21, 1 – 4 (<https://www.biblijni.pl/Łk,21,1-4>)

Przeprowadzamy krótką pogadankę. Proponowane pytania:

1. Kto przyszedł do skarboni?
2. Ile uboga wdowa wrzuciła do skarboni?
3. Dlaczego Jezus pochwalił jej postawę?

Po pogadance uczniowie na drugim białym pasku ponownie zapisują skojarzenie ze słowem „OFIARA”.

Podsumowujemy tę część lekcji zwracając uwagę na to, że prawdziwa ofiara jest składana dobrowolnie i wypływa z serca.

Następnie katecheta mówi o tym, że dziś porozmawiamy o Eucharystii jako Najświętszej Ofierze.

W zasadniczej części katechezy dzielimy uczniów na grupy. Każdej z nich dajemy 3 fragmenty tekstu z Pisma Świętego (zał. 1) dotyczące Ostatniej Wieczerzy, śmierci Jezusa na krzyżu oraz Mszy Świętej. Uczniowie mają znaleźć i zapisać jak najwięcej podobieństw i różnic w tych trzech

wydarzeniach.

Każda z grup prezentuje wyniki swojej pracy. W krótkiej pogadance ustalamy, że wszystkie wydarzenia łączy osoba Jezusa, który ofiaruje się za nas swojemu Ojcu. Daje nam siebie z ogromnej miłości, abyśmy mogli osiągnąć szczęście wieczne.

W dalszej części katechezy na podstawie tekstów (zał. 2): KKK i fragmentu Encykliki Mediator Dei Piusa XII w grupach uczniowie mają odpowiedzieć na pytania redagując notatkę do zeszytu:

Czy ofiara Mszy Świętej jest tylko prostym przypomnieniem ofiary krzyżowej? Uzasadnij.

Które słowa Jezusa wskazują na ofiarniczy charakter Eucharystii?

Dlaczego Mszę Świętą możemy nazwać „Ofiarą”?

Według KKK ofiara Chrystusa i ofiara Eucharystii są jedną ofiarą. Dlaczego?

Po prezentacji wyników grupowych katecheta krótko podsumowuje pracę uczniów w mini wykładzie.

Bł. Jakub Alberione mówił, że „Jezus jest Barankiem, którego zabito, lecz który żyje na wieki, w każdym momencie odnawiając swoją mękę w nieustannym sprawowaniu mszy świętych na całym świecie”.

W swojej wielkiej miłości Pan Bóg ofiarował nam swojego Jedyne Syna. Umarł i zmartwychwstał, aby nas zbawić. Jest to wielka tajemnica naszej wiary.

Ten dar cały czas trwa. Przeżywamy Go w czasie każdej Eucharystii.

Msza Święta jest tą samą Ofiarą Jezusa Chrystusa, którą On sam złożył ze swojego Ciała i Krwi na krzyżu. Eucharystia jest jedną ofiarą paschalną, gdyż jest w niej obecny ten sam Kapłan i to samo, co wówczas 2000 lat temu było ofiarowane – Jego ciało i krew. Prawda o realnej obecności Chrystusa pod postaciami chleba i wina pozostaje w głębokim, nierozzerwalnym związku z nauką o ofiarnym charakterze Mszy Świętej.

Każda Msza Święta jest uobecnieniem ważnego wydarzenia, które dokonało się w Wieczerniku i na krzyżu: Pan Jezus dał nam siebie. Jest Ofiarą Jezusa, ale także początkiem naszego życia wiecznego. Jest naszym pokarmem i sakramentem jedności.

Wiedział też o tym św. Jan Paweł II, który przypominał, że „msza święta uobecnia ofiarę krzyża”. U-obecniać to czynić ponownie obecnym. Eucharystia jest ofiarą, gdyż gdziekolwiek jest odprawiana, ofiara paschalna Jezusa Chrystusa staje się żywo i realnie obecna, skutecznie oddziałując na życie uczestniczących w niej wiernych, Kościoła i całego świata.

Miłość Chrystusa do ludzi jest ogromna. Jak w Ewangelii mówi św. Jan: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.” (J 15,13-14)

Patrząc na ten ogrom miłości, ofiary Chrystusa na krzyżu i w Eucharystii przeprowadzamy pogadankę z uczniami o właściwym zachowaniu się na Mszy Świętej.

Zachęcamy dzieci, żeby aktywnie w niej uczestniczyły, żeby starały się uwielbiać Pana Jezusa, to znaczy oddawały Mu cześć, wychwalały, a także prosiły Go o wszystkie potrzebne łaski, zanosily do Chrystusa wszystkie swoje troski i opowiadały Mu o nich, ponieważ On nas zawsze słucha, lub żeby po prostu patrzyły na Pana Jezusa w skupieniu i słuchały, co powie, a wtedy Jego głos usłyszą w swoim sercu.

c) Zakończenie

W ostatniej części katechezy proponujemy uczniom powtórzenie jej najistotniejszych treści przez wyświetlenie gry na stronie wordwall.net. Możemy to zrobić w klasie wyświetlając pytania na ekranie, bądź w grupach w formie quizu (potrzebne będą telefony – co najmniej 1 na grupę).

Link do ćwiczenia: <https://wordwall.net/pl/resource/7969532>

6. Materiały pomocnicze

Zal. 1

I

Ustanowienie Eucharystii

A gdy nadeszła pora, zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: «Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę [już] jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym». (...) Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: «To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!» Tak samo i kielich [wziął] po wieczerzy, mówiąc: «Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana. (Łk 22, 14 – 16. 19 - 20)

II

Zabrali zatem Jezusa. A On sam, dźwigając krzyż, wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. (...) Potem Jezus, świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę». Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę nasączoną octem i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: «Dokonało się!» i skłoniwszy głowę, oddał ducha. (J 19, 17. 28 – 30)

III

Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, której został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: «To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę!» Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Kielich ten jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pic będziecie, na moją pamiątkę!» Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb i pijecie kielich, śmierć Pana głosicie, aż przyjdzie. (1Kor 11, 23 – 26)

Zal. 2

„Ofiara ołtarza nie jest samym i prostym przypomnieniem cierpienia i śmierci Jezusa Chrystusa, ale prawdziwą i właściwą ofiarą, w której Najwyższy Kapłan czyni to, co uczynił na krzyżu, składając samego siebie jako miły dar Wiekuistemu Ojcu” (Pius XII, encyklika Mediator Dei).

(...) Gdy Kościół celebrował Eucharystię, wspomina Paschę Chrystusa, a ona zostaje uobecniona. Ofiara, którą Chrystus złożył raz na zawsze na krzyżu, pozostaje zawsze aktualna: "Ilekroć na ołtarzu sprawowana jest ofiara krzyżowa, w której <<na Paschę naszą ofiarowany został Chrystus>>, dokonuje się dzieło naszego odkupienia".(KKK 1364)

Ponieważ Eucharystia jest pamiątką Paschy Chrystusa, jest ona także ofiarą. Charakter ofiarny ukazuje się już w słowach jej ustanowienia: "To jest Ciało moje, które za was będzie wydane" i "Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana" (Łk 22, 19-20). W Eucharystii Chrystus daje to samo ciało, które wydał za nas na krzyżu, tę samą krew, którą wylał "za wielu... na odpuszczenie grzechów" (Mt 26, 28). (KKK 1365)

Eucharystia jest więc ofiarą, ponieważ uobecnia (czyni obecną) ofiarę krzyża, jest jej pamiątką i udziela jej owoców (KKK 1366)

Ofiara Chrystusa i ofiara Eucharystii są jedyną ofiarą. "Jedna i ta sama jest bowiem Hostia, ten sam ofiarujący - obecnie przez posługę kapłanów - który wówczas ofiarował siebie na krzyżu, a tylko sposób ofiarowania jest inny...-A skoro w tej Boskiej ofierze, dokonującej się we Mszy świętej, jest obecny i w sposób bezkrwawy ofiarowany ten sam Chrystus, który na ołtarzu krzyża ofiarował samego siebie w sposób krwawy, ofiara ta jest naprawdę prześlągalna". (KKK 1367)

KONSPEKT II

Temat: Spotkanie przy Stole
Autor konspektu: Marta Ratyńska

1. Cele katechetyczne
 - a) Cele główne:

- przypomnienie i wyjaśnienie znaczenia Mszy św. jako Uczty przeżywanej we wspólnocie
- wyjaśnienie, że przyjmowanie Jezusa Eucharystycznego to niezastąpiony pokarm w drodze do nieba

b) Cele operacyjne:

- uczeń wie, że Eucharystia to Uczta Nieba
- uczeń opisuje Ostatnią Wieczerzę
- uczeń potrafi wymienić różnicę pomiędzy chlebem powszechnym a Chlebem Eucharystycznym

c) Kształtowanie postaw:

- uczeń uczestniczy w niedzielnej Mszy św.
- uczeń często przystępuje do Komunii św.
- uczeń potrafi zachować się przy wspólnym zastawionym stole

2. Słowa Klucze

Eucharystia, Uczta, Komunia Św.

3. Uwagi metodyczne

a) Pomoce dydaktyczne:

- Pismo Św.
- chleb, maca kupiona lub samodzielnie upieczona
- kartki kolorowe A3

b) Metody:

- pogadanka
- mini wykład
- piosenka „Ja jestem drogą, prawdą i życiem”
- praca w grupach
- plakat

c) Literatura i środki audiowizualne:

- piosenka <https://www.youtube.com/watch?v=PpeCov7HvJw>
- film <https://www.youtube.com/watch?v=nLAhGIJ7GhY&t=227s>
- artykuł „Eucharystia, Święta Uczta”
http://digital.fides.org.pl/Content/583/PDF/miazek3_2009.pdf
- artykuł „Dlaczego Eucharystia jest uczta”
<https://adonai.pl/sakramenty/eucharystia/?id=45>
- artykuł „Eucharystia przedsmakiem uczty niebiańskiej”
<https://www.spm.org.pl/nws/eucharystia-przedsmakiem-uczty-niebiańskiej>
- Pismo Święte Mk 14,12-16;22-25

4. Przebieg katechezy

Przygotowanie sali: Ławki łączymy w jeden duży stół tak, aby każdy uczeń miało przy nim miejsce. Jeśli to możliwe przykrywamy białymi obrusami. Ustawiamy na nim kubki jednorazowe i napoje – może być woda. Można również kupić macę lub samemu ją przygotować (Przepis <http://zboryboze.pl/chleb-przasny-przy-wieczery-panskiej/>). Układamy na kilku talerzykach w takiej ilości, żeby było dla każdego ucznia.

a) Wstęp

Katechezę rozpoczynamy modlitwą – piosenka „Ja jestem drogą, prawdą i życiem” (tekst można dać dzieciom do wklejenia do zeszytu) <https://www.youtube.com/watch?v=PpeCov7HvJw>

"Ja jestem drogą, prawdą i życiem",
Powiedział Jezus, gdy wśród nas żył.
Choć potem skonał w męce na krzyżu,
Dla nas jest żywy, jakby tu był.

Jezu, Ty jesteś tu naprawdę,
Blisko o jeden tylko krok,
Tyś na ołtarzu w hostii ukryty,
Widzi Cię jednak, mej wiary wzrok /x2

Dziękuję Jezu za prawdę wiary,
Ona mnie uczy, jak trzeba żyć.
Dzięki za łaskę, która umacnia,
Bez Ciebie Boże nie znaczą nic.

Jezu, Ty jesteś tu naprawdę,
Blisko o jeden tylko krok,
Tyś na ołtarzu w hostii ukryty,
Widzi Cię jednak, mej wiary wzrok /x2

Po modlitwie pytamy uczniów:

- 1) „co to znaczy być blisko kogoś kto mnie kocha?”. Możliwe odpowiedzi: czuć się dobrze w czyjejś obecności; mogę z kimś porozmawiać; czuć się akceptowanym, lubianym, kochanym; mogę powiedzieć o wszystkim; komuś ufam ...
- 2) „Czy jest jakiś przedmiot, który sprawia, że z osobami kochającymi nas czuję bliskość, jedność?” Możliwe odpowiedzi: kanapa, stół, ... Zwracamy uwagę uczniów na stół. Kiedy do niego siadamy wspólnie, co przy nim się dzieje? Naprowadzamy klasę na odpowiedzi takie jak wspólny posiłek, rozmowy przy stole, wspólna kawa, herbata, imieniny, urodziny ...

Podsumowanie pogadanki: Dzisiaj trochę inaczej niż zwykle spotykamy się na lekcji. Siedzimy przy jednym wspólnym stole, tworząc wspólnotę nie tylko klasową, ale również wspólnotę stołu. To właśnie wspólny stół będzie tematem naszej lekcji.

b) Rozwinięcie

Każdy uczeń ma przed sobą zeszyt i zapisuje w nim słowo UCZTA. Wspólnie zastanawiamy się co nam się kojarzy z tym słowem. Wyniki zapisują dzieci na bieżąco w zeszytach. Możliwe skojarzenia: posiłek, wspólnota, imieniny, wigilia, wesele, święta, niedziela, Eucharystia, Msza święta, ostatnia wieczerza. W podsumowaniu podajemy słownikową definicję uczy: «wystawne przyjęcie z udziałem wielu gości; «bardzo przyjemne przeżycie lub wydarzenie, zwykle kulturalne».

Na dzisiejszych zajęciach porozmawiamy o innej uczcie, na którą każdy z nas jest zaproszony. Posłuchajmy słów Ewangelii Mk 14,12-16;22-25 – odczytuje katecheta lub wyznaczony uczeń. „Jest to opis Ostatniej wieczerzy, która Pan Jezus spożył z Apostołami. Nie był to zwykły posiłek, ale wieczerza paschalna związana z dorocznym świętem Paschy. Święto Paschy przypominało wyjście Narodu Wybranego z niewoli egipskiej. Wieczerza ta miała swój ustalony obrzęd, posiadała sakralny charakter. Przygotowane potrawy, zwłaszcza gorzkie zioła i praśny chleb, przypominały niewolę egipską. Podczas tej wieczerzy spożywano ofiarowanego w świątyni baranka paschalnego. Podczas takiej wieczerzy paschalnej Chrystus ustanowił Eucharystię. Była to Ostatnia Wieczerza. Mówimy tak, mając na myśli ostatni posiłek Chrystusa ze swymi uczniami przed pojmaniem i śmiercią krzyżową.” Ta wieczerza różniła się od tej, która do tej pory spożywali Apostołowie. Wydarzyło się na niej coś dla nich niezrozumiałego, coś tajemniczego, niepojętego. A mianowicie Jezus biorąc chleb do swoich rąk, mówi „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy” i podaje uczniom. A oni zaskoczeni, pewnie zmieszani, zamyśleni co miałyby znaczyć to co się wydarzyło, podając sobie chleb, brali po kawałku i spożywali. (Katecheta może w tym momencie podać jeden kawałek przygotowanego chlebka odrywając kawałek dla siebie i podać dalej, aby każdy uczeń urwał dla siebie). Ten chleb, który spożyliśmy tutaj i pewnie na co dzień jemy na śniadanie, kolację jest dla nas pokarmem codziennym. Jakie ma ono znaczenie dla nas? Słuchamy wypowiedzi uczniów i zapisujemy w zeszycie:

Znaczenie chleba powszedniego w życiu człowieka:

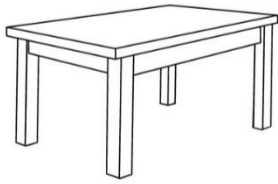
- pokarm codzienny
- zdrowie
- dostatek
- rozwój fizyczny

Nad tym samym chlebem Jezus powiedział „Bierzcie to jest Ciało moje.” W cudowny i tylko dla siebie wiadomy sposób Jezus ukrył się w tym powszechnym chlebie dla nas. Dlaczego wybrał tak oczywisty i codzienny pokarm dla człowieka, aby dać nam siebie? Słuchamy wypowiedzi uczniów. Podsumowanie: Jezus chciał nam przekazać coś bardzo ważnego przez ten gest. Tak jak chleb, który kupimy w sklepie, lub sami upieczemy jest nam potrzebny do życia i jest podstawowym pokarmem, tak Chleb Eucharystyczny jest nam potrzebny, do życia wiecznego. Potrzebny jest dla naszej duszy. Daje nam siłę do walki z pokusami, do mężnego wyznawania wiary, stawiania czoła trudnościom życiowym, umacnia nas w dobrym, pomaga czynić dobre uczynki, a na de wszystko jednoczy nas z Jezusem. Pan Jezus wiedział, że człowiek jest istotą słabą i dlatego chciał zostawić nam coś co pomoże nam osiągnąć niebo. Dał nam coś więcej niż chleb, dał nam siebie. Kiedyś Apostołowie spotykając się z Jezusem czerpali od Niego moc i siłę do sięgania nieba. Dzisiaj my w czasie Eucharystii możemy czerpać z nauki Jezusa oraz karmić się Nim i sięgać nieba. Zapis do zeszytu:

Znaczenie Chleba Eucharystycznego dla człowieka:

- umocnienie w drodze do nieba
- pokarm dla duszy
- umocnienie do czynienia dobra
- umocnienie do walki z pokusami
- zjednoczenie z Chrystusem
- uświęcenie człowieka
- pomoc w stawianiu czoła trudnościom życiowym.

Ośrodkiem całej liturgii eucharystycznej jest ołtarz, czyli stół Pana. Uczniowie rysują w zeszycie po jednej stronie zwykły stół a po drugiej ołtarz. Pod obrazkami pracując w parach zapisują znaczenie stołu i ołtarza.

Uczniowie dzielą się wynikami swojej pracy. Katecheta wyjaśnia znaczenie Ołtarza. „Zgromadzeni na Eucharystii przyjmują z jednego Stołu Pana Jego Ciało, zatem tworzą teraz jedno nie tylko z Chrystusem, ale także pomiędzy sobą. Przyjmując Ciało Pana, stają się Jego Ciałem, czyli Kościołem. Dlatego Kościół nazywamy mistycznym Ciałem Chrystusa. O taką jedność płynącą z Komunii modlimy się we Mszy: „Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna i napelnieni Duchem Świętym, stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie” (II Modlitwa eucharystyczna). Jedność Kościoła rodzi się ze Świętej Uczty danej nam przez Pana, jest darem pochodzącym od Chrystusa.” „Kościół, zgromadzony na liturgii, przyjmuje na ziemi Komunię Świętą, uczestniczy w Świętej Uczcie. Posiła się w pielgrzymce do niebieskiej ojczyzny. Otóż przyjmowanie Komunii Świętej już jest udziałem w tej Uczcie niebieskiej. O tym związku naszej Uczty Eucharystycznej z Ucztą Baranka mówią słowa przed Komunią: Oto Baranek Boży... Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Ucztę Baranka. Wezwanie do przyjęcia Komunii Świętej jest wezwaniem do udziału w Uczcie niebieskiej, przyjęcie Komunii staje się już udziałem w Uczcie niebieskiej. Przyjmując Komunię, już uczestniczymy w Uczcie życia wiecznego. Kto przyjmuje Chrystusa w Eucharystii, posiada życie wieczne już teraz, na ziemi, potem wejdzie do jego pełni. Bardzo dobitnie trzeba o tym mówić przystępującym do Komunii Świętej.”

c) Zakończenie

Uczniowie podczas katechezy spożywają przygotowany posiłek – według ustalonych zasad, tak aby nie zakłócać porządku lekcji.

Podsumowanie doświadczenia wspólnego stołu – luźne wypowiedzi uczniów na temat tego co dała im wspólnota stołu. Po podzieleniu się doświadczeniem, swoimi wrażeniami jako podsumowanie i utrwalenie wiadomości katecheta zachęca uczniów do posłuchania Ks. Michała Dąbrówki <https://www.youtube.com/watch?v=nLAhGIJ7GhY&t=227s>

Na koniec uczniowie wykonują w grupach plakat zachęcający do udziału w niedzielnej Mszy św. zatytułowany „Spotkanie przy stole”.

KONSPEKT III

Temat: Adoracja – Jezus ciągle obecny pośród nas.

Autor konspektu: ks. Mirosław Kozina

1. Cel katechetyczny:

- Pomóc odkryć i zrozumieć, czym jest ADORACJA

2. Słowo - Klucz:

- Obietnica, obecność, adoracja, monstrancja, tabernakulum

3. Uwagi metodyczne:

a. pomoce dydaktyczne:

Pismo Święte

Mt 28,20b „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.”

Mt 11, 28 „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.”

J 6, 54 „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.”

Flp 2,10 „Na imię Jezusa zegnij się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych.”

b. metody:

Burza mózgow, pogadanka, opowiadanie, rozmowa kierowana, ćwiczenia plastyczne

4. Plan katechezy:

A. wstęp – ok. 10 min

Modlitwa

Kapłan jest dla Eucharystii

B. Rozwinięcie – ok. 25 min

Obietnica – słowo klucz

Adoracja – słowo klucz

Wielcy i święci ludzie trwają do końca przy Bogu

C. Zakończenie – ok. 10 min

Obietnica, że warto trwać przy Jezusie i nam się to oplaca

5. Przebieg katechezy:

1. Wstęp:

Katechezę rozpoczynamy modlitwą „Ojcze nasz...” w intencji wszystkich kapłanów. Modlimy się zwłaszcza za posługujących w naszej parafii (można ich wymienić z imienia) oraz o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne, aby nie zabrakło tych, dzięki którym mamy możliwość spożywania prawdziwego Ciała Pana Jezusa oraz dzięki którym możemy mieć Jezusa pośród nas.

Co prawda teraz nie jest czas bożonarodzeniowy, ale można w tym miejscu przytoczyć słowa jednej z kolęd:

I my czekamy na Ciebie, Pana
A skoro przyjdiesz na głos kapłana
Padniemy na twarz przed Tobą
Wierząc, żeś jest pod osłoną
Chleba i wina.

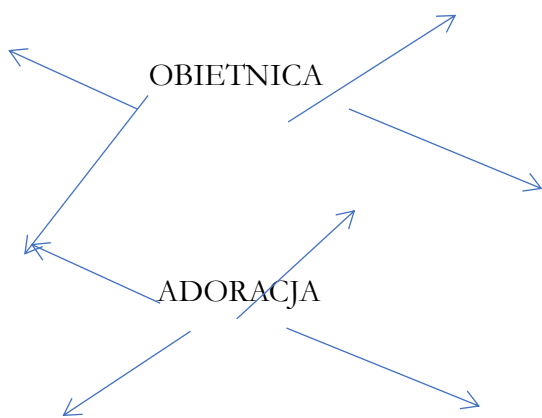
Można zapytać uczniów czy rozpoznają, z której kolędy pochodzi ta zwrotka? (odp. „Wśród nocnej ciszy”).

O czym mówi ten tekst?

Kapłan w czasie Mszy Świętej dokonuje wielkiej rzeczy. Podczas przeistoczenia dokonuje się największy cud. Cud cudów! Gdy słyszymy słowa konsekracji „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy: to jest bowiem ciało moje, które za was będzie wydane”. Następnie mówi: „Bierzcie i pijcie z niego wszyscy: to jest bowiem kielich krwi mojej nowego i wiecznego przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. To czyńcie na moją pamiątkę” hostia przemienia się w prawdziwe Ciało Pana Jezusa a wino z kroplą wody w prawdziwą Krew Pana Jezusa. Dlatego tak ważne jest, abyśmy modlili się za kapłanów, bo oni są „narzędziami” Pana Boga. Pamiętajmy, że Pan Jezus jest pod osłoną. Można powiedzieć, że „ukrył się” w chlebie czyli w białej, delikatnej hostii.

d) Rozwinięcie

Katecheta zapisuje na tablicy dwa pojęcia: obietnica, adoracja. Następnie prosi uczniów, aby podali skojarzenia, które przychodzą im na myśl, kiedy słyszą te słowa. Wypowiedzi uczniów zapisujemy na tablicy w formie słońca.

Po wyczerpaniu wszystkich możliwych wypowiedzi uczniów katecheta stara się wprowadzić w temat katechezy dotyczący obecności Jezusa pośród nas.

Pytania do uczniów:

- Czy człowiek lubi słuchać obietnic?
- Czy wszystkie obietnice da się zawsze wypełnić?
- Kiedy najczęściej spotykamy się z obietnicami?

(Możliwe odpowiedzi: podczas wyborów np. w państwie, w szkole na przewodniczącego szkoły

(np. ktoś obiecał 10 miesięcy wakacji, a 2 miesiące nauki); czasami są to obietnice bez pokrycia, niemożliwe do zrealizowania)

- Czy pamiętacie jakieś obietnice, które zostawił Pan Jezus, kiedy chodził po Palestynie i nauczał?

Katecheta otwiera Pismo Święte i czyta:

J 6, 54 „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.”

Mt 28,20b „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.”

Mt 11, 28 „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.”

Jezus dał nam wiele obietnic. Są one jednak, w przeciwieństwie do ludzkich, zawsze i w 100% realizowane.

Jak wy, drodzy uczniowie, rozumiecie te Jezusowe obietnice?

(Możliwe odpowiedzi: Ciało Jezusa, jeśli Je spożywamy, zapewni nam życie wieczne. Ponadto Jezus, choć wstąpił do Nieba, zapewnił nas, że jest ciągle obecny między nami pod postacią Chleba. To ten sam Jezus, który chodził po Ziemi Świętej 2000 lat temu. Trzecia obietnica zapewnia nas, że kto przychodzi do Jezusa z różnymi problemami, trudnościami, zmartwieniami, uzyska od Niego pomoc, pokrzepienie i dużo potrzebnych sił).

Warto zapamiętać te obietnice Pana Jezusa.

Teraz powróćmy do drugiego pojęcia zapisanego na tablicy. To słowo: ADORACJA.

Być może zdarzyło się Wam podczas spaceru z rodzicami zobaczyć parę zakochanych. Mówimy o nich, że to są narzeczeni. Być może widzieliśmy takich zakochanych, którzy trzymają się za ręce i patrzą sobie w oczy. Być może niewiele mówią, ale wydaje się, że mówią ich oczy, kiedy zakochani na siebie patrzą. Mówi się czasami, że narzeczeni siebie adorują.

My podczas katechezy chcemy skupić się właśnie na ADORACJI, ale nie człowieka, ale Boga Człowieka – JEZUSA. Stąd też przedłużeniem Eucharystii może być czas spędzony na szczególnej modlitwie, czyli na ADORACJI.

2. Pogadanka z uczniami

- Pytanie do całej klasy:

Czy słyszeliście o takiej formie modlitwy jak adoracja?

Zazwyczaj spotykamy się z nią w kościele w I piątce oraz w I niedziele miesiąca.

- Pytanie do całej klasy:

Z czym kojarzy się wam adoracja? Na tablicy zapisaliśmy, że to

Na czym zatem polega ADORACJA?

(Możliwe odpowiedzi: Klęczymy i ksiądz odmawia modlitwy przed Panem Jezusem wystawionym w monstrancji itp.)

Taki obraz najczęściej pojawia się w naszych głowach, kiedy usłyszymy słowo ADORACJA. Musimy pamiętać, że to coś więcej niż modlitwa przed monstrancją. Musimy pamiętać, że w tej w małej, białej delikatnej hostii ukryty jest prawdziwy, żyjący Pan Jezus. Jest to czasem bardzo trudne, żeby uświadomić sobie, że Najświętszy Sakrament, w który wpatrujemy się, nie jest „zwykłym opłatkiem”, ale prawdziwym PANEM JEZUSEM.

Jeśli tego sobie nie uzmysłowimy, to nie dostrzeżemy, Kogo adorujemy i z pewnością to spotkanie nie będzie owocne. Jeśli kogoś nie znamy, nie widzimy i nie słyszymy, wówczas wszystko nas nudzi i rozprasza.

- Pytanie do całej klasy:

Jakie modlitwy odmawiać podczas Adoracji?

Nie musi płynąć z naszych ust potok słów, wystarczy wpatrywać się w Jezusa (jak zakochani). Niech każde uderzenie serca będzie słowem skierowanym do Jezusa, słowem mówiącym „Kocham Cię, Panie Jezu”, „Kocham Cię, Panie Jezu”.

- Pytanie do całej klasy:

Kto pierwszy adorował Pana Jezusa? (Maryja)

Maryja, kiedy dowiedziała się, że jest Matką Boga, ADOROWAŁA Go w swoim sercu. Była, jak często mówimy, „PIERWSZYM TABERNAKULUM”. Niosła Jezusa do swojej krewnej Elżbiety. Maryja ADOROWAŁA swego Syna, kiedy trzymała Go w swoich dłoniach. Często Matka Boska jest przedstawiana na różnych obrazach jako trzymająca na rękach swojego Syna Jezusa i wskazująca na Niego, aby nam pokazać, na Kogo my mamy patrzeć i Kogo wielbić.

- Pytanie do całej klasy:

Czy w Piśmie Świętym poza Maryją są osoby, które adorują Pana Jezusa?

Z pewnością w Betlejem przy żłóbku był Józef i adorował Dzieciątka Jezus. W Ewangeliach mamy piękne opisy, kiedy pasterze, a potem Mędrcy ze Wschodu adorują Dzieciątka. Padają przed Nim na kolana i oddają pokłon oraz składają dary. Potem czytamy o Symeonie, który tuli małego Jezusa. W innym fragmencie Ewangelii są przedstawieni uczniowie, którzy siedzą i słuchają nauczającego Jezusa i wpatrują się w Niego. Z kolei Maria z Betanii też siedzi u stóp Jezusa, przysłuchuje się Jego słowom, adorując Go. Ostatni fragment Ewangelii ukazujący scenę adoracji, to miejsce pod krzyżem, gdzie św. Maria Magdalena i św. Jan trwają i adorują obumarłe ciało Pana Jezusa.

- Pytanie do całej klasy:

Kto adorował i adoruje Pana Jezusa poza scenami opisanymi w Piśmie św?

(Możliwe odpowiedzi: święci, błogosławieni, osoby w różnym wieku, różnych stanów: królowie, rolnicy, pasterze oraz ludzie zdrowi i chorzy. Wszyscy, którzy chcą być ludźmi mądrymi, a zarazem świętymi adorowali i adoruja Pana Jezusa).

Proboszcz z Ars, św. Jan Maria Vianney mawiał, że gdyby mieszkańcy nieba zaprzestali adoracji Boga, niebo przestałoby być niebem.

Przy św. Karolu de Foucauld w chwili śmierci znaleziono konsekrowaną hostię, którą nieustannie adorował.

Święty Jan Paweł II, bł. Matka Teresa z Kalkuty czy św. siostra Faustyna codziennie adorowali Pana Jezusa przez przynajmniej 1 godzinę.

Pana Jezusa adorował bł. Carlo Acutis. Tak oto wypowiada się mama tego błogosławionego:

„Mój syn już od dziecka, a zwłaszcza po swojej I Komunii świętej, prawie codziennie uczestniczył we Mszy świętej i odmawiał różaniec, a także nie zapominał o adoracji eucharystycznej. Pomimo tego intensywnego życia duchowego Carlo cieszył się w pełni i radośnie swoimi piętnastoma latami życia, wywierając głęboki wpływ na tych, którzy go znali”.

Sam błogosławiony Acutis mawiał:

„Jeśli stoimy przed słońcem, stajemy się brązowi, ale kiedy stoimy przed Jezusem w Eucharystii, stajemy się święci”.

e) Zakończenie:

Jednym z największych problemów naszych czasów jest ciągle pośpiech. Każdy gdzieś się spieszy i nikt nie ma na nic czasu. Tym bardziej nie znajdujemy czasu, aby uwielbić Boga, którego nie do końca widzimy, rozumiemy.

Należy zwrócić uczniom uwagę, aby pamiętali o adoracji, kiedy wchodzi do kościoła, aby uklękli z należyty szacunkiem przed tabernakulum i przywitali się z Panem Jezusem. Podobnie powinni czynić, kiedy opuszczają świątynię. Warto podkreślić, że przyklęknięcie obowiązuje również wtedy, kiedy przechodzą obok tabernakulum.

Zachęcajmy, aby uczniowie często przyjmowali do swojego serca Pana Jezusa, a następnie przez dłuższą chwilę adorowali Go w ciszy i w skupieniu w swoim sercu czyli tabernakulum.

Zachęćmy także, aby w miarę możliwości, uczniowie w ciągu dnia wchodzili do kościoła i choć przez chwilę adorowali Pana Jezusa, wpatrując się w tabernakulum.

Katechezę kończymy zapisaniem w zeszycie tematu oraz, w zależności od klasy (czy to jest klasa 4,5,6), notatką zrobioną na podstawie powyższych tekstów.

Zadanie domowe: Narysuj tabernakulum oraz monstrancję.

Materiały pomocnicze:

Wicie, jak najprościej można określić, czym jest adoracja? Myślę, że jasną definicję przekazał nam św. Jan Vianney. Pewnego dnia wszedł w południe do kościoła i zobaczył rolnika, który wpatrywał się w tabernakulum. „Co robisz?” - zapytał. „Nic - odparł ów rolnik - po prostu ja patrzę się na Niego, a On patrzy się na mnie. Ja myślę o Nim, a On myśli o mnie.”

Jeśli odkryjemy bogactwo adoracji, jeśli zrozumiemy, na czym ona polega, wówczas będziemy szukać okazji, by spotkać się sam na sam z Jezusem.

Myślę, że znamy takie powiedzenie „Z kim przestajesz, takim się stajesz”. Jacy staniemy się, jeśli będziemy przebywać z Panem Jezusem, jeśli będziemy blisko Niego?

(Możliwe odpowiedzi: święci, dobrzy, pobożni, współczujący, wrażliwi, szczęśliwi, pójdziemy do Nieba)

Zatem, jeśli będziemy trwali przy Jezusie na ADORACJI, będziemy inni, przemienieni, odejdziemy po adoracji napełnieni radością, napełnieni darami i siłą. W Księdze Wyjścia w Starym

Testamencie jest taki fragment, który mówi o Mojżeszu, że kiedy zstępował z góry Synaj po rozmowie z Panem Bogiem, jego twarz promieniała, biła blaskiem (Wj 34,29). Na tym właśnie polega ADORACJA!

SZCZEGÓLNA MOC DZIECIĘCEJ MODLITWY

10 stycznia 1915 roku, w czasie pierwszej wojny światowej, papież Benedykt XV prosił dzieci o modlitwę przed Najświętszym Sakramentem dla uproszenia u Boga łaski nawrócenia serc i przerwania tej straszliwej wojny.

Z podobną prośbą zwrócił się do dzieci Ojciec Święty Pius XII zaraz po drugiej wojnie światowej (18 listopada 1947). Pisał: „Bardzo liczymy, w obecnych strapieniach, na modlitwę niewinnych dzieci, które boski Odkupiciel przyjmuje i wyróżnia w szczególny sposób. Niech więc wzniosą one ku Niemu swoje dziecięce dłonie, symbol ich czystych serc, aby wypraszać pokój, zgodę i wzajemną miłość”.

Ojciec Święty Benedykt XVI w adhortacji na temat Eucharystii *Sacramentum caritatis* pisze: „Wraz ze zgromadzeniem synodalnym żywo polecam pasterzom Kościoła oraz Ludowi Bożemu praktykę adoracji eucharystycznej, czy to osobistej, czy wspólnotowej [...]. Polecam, by w formacji katechetycznej dzieci, w szczególności w ramach przygotowania do pierwszej Komunii św., były one wprowadzane w znaczenie i piękno dotrzymywania towarzystwa Jezusowi i by było kultywowane ich zdumienie wobec Jego obecności w Eucharystii" (SC 67).

Wezwanie Ojca Świętego jest jednoznaczne. Naszym obowiązkiem jest budzenie i kultywowanie zdumienia dzieci wobec niezwykłego cudu i niezwykłego daru, jakim jest obecność Jezusa w Najświętszym Sakramencie oraz ukazywanie im znaczenia i piękna „DOTRZYMYWANIA TOWARZYSTWA JEZUSOWI”. Zadanie to jest szczególnie powierzone rodzicom i katechetom, ale w istocie dotyczy wszystkich wierzących, którzy poprzez własne świadectwo umiłowania Jezusa, mogą pociągać na tę drogę innych ludzi, również najmłodszych.

Dzieci potrzebują adoracji Najświętszego Sakramentu przede wszystkim ze względu na ich osobisty wzrost w wierze i dojrzewania ich modlitwy. Ważnym elementem tego dojrzewania jest również umacnianie ich wiary w skuteczność modlitwy, szczególnie modlitwy ludzi o czystym sercu. W tej postawie rozwija się również wrażliwość dziecka na potrzeby innych. Dzisiejszy świat nie mniej potrzebuje dziecięcej modlitwy niż poprzednie pokolenia. Dziś również złe działania powodują spustoszenia w życiu rodzin i narodów. Konieczny jest rozwój dziecięcych grup adoracyjnych i budzenie u dzieci potrzeby modlitwy przed Najświętszym Sakramentem.

<http://www.adoremus.pl>

7. Słownik

Monstrancja – (z łac. monstrare – pokazywać) naczynie liturgiczne, które pojawiło się w kościele ok. XIV w. Służy do wystawienia Ciała Pana Jezusa (Hostii) do adoracji, do błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem oraz w czasie procesji. Monstrancja często jest bogato zdobiona.

Tabernakulum to wyjątkowe miejsce w kościele dlatego, że przechowuje się w nim Najświętszy Sakrament. To miejsce, gdzie obecny jest sam Jezus Chrystus pod postacią Chleba i Wina. Czasami tabernakulum nazywane jest też Tronem Boga. Tabernakulum z języka łacińskiego oznacza namiot, mieszkanie, baldachim, najświętsze miejsce.

SZKOŁA PODSTAWOWA

kl. VII-VIII

KONSPEKT I

Temat: „To jest Moje Ciało za was wydane”

Autor konspektu: Iwona Bzowska

Cel dydaktyczny: uczniowie potrafią wyjaśnić jaki związek istnieje pomiędzy ofiarą krzyża a ofiarą eucharystyczną.

Cele wychowawcze: uczniowie przyjmują właściwą postawę w czasie Eucharystii oraz wykazują szacunek wobec Najświętszego Sakramentu.

Tok: mieszany.

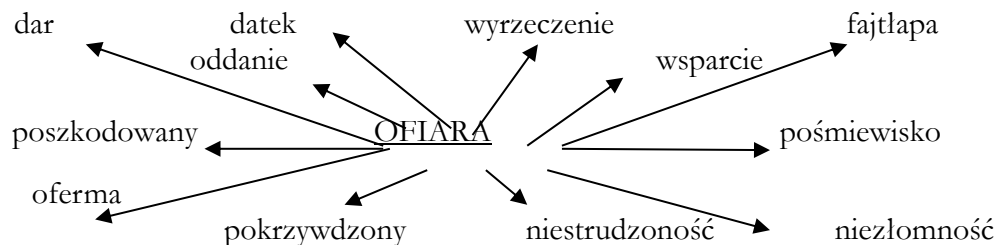
Metody: słoneczko, praca w grupach, tworzenie plakatu, pokaz.

Pomoc dydaktyczne: Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego. Encyklika Jana Pawła II *Ecclesia de Eucharistia*, duży karton dla każdej grupy, koperta dla każdej grupy (z napisami, puzzlami, tekstami i pytaniami), klej, pisaki, komputer, projektor.

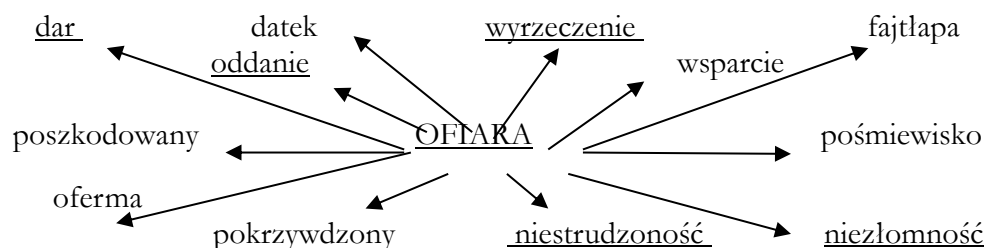
Przebieg lekcji

I. WSTĘP

- Modlitwa, czynności wstępne: sprawdzenie obecności, zapisanie tematu.
- Co znaczy słowo OFIARA – uczniowie podają synonimy tego słowa, które wypisujemy na tablicy.

- Wśród synonimów uczniowie mają podkreślić te określenia, które odnoszą się do ofiary złożonej przez Chrystusa na krzyżu.

II. ROZWINIĘCIE

- Ukazanie Eucharystii jako ofiary Chrystusa.

Praca w grupach – każda z grup tworzy plakat na podstawie materiałów, które znajdują się w kopertach – napis tytułowy do złożenia (załącznik nr 1), puzzle do złożenia (załącznik nr 2), tekst do przeczytania i analizy oraz pytania do tekstu (załącznik nr 3). Jeśli uważamy, że klasa nie będzie w stanie poradzić sobie z odpowiedzią na pytania, możemy im dać odpowiedzi z lukami do uzupełnienia (załącznik nr 4). Plakaty mogą nam posłużyć

do złożenia klasowego labooka o Eucharystii, przydatne wtedy mogą być również inne napisy i obrazki (załącznik nr 5).

I GRUPA – GOLGOTA

- Jan Paweł II, *ECCLESIA DE EUCHARISTIA*
«Pan Jezus tej nocy, której został wydany» (1 Kor 11, 23), ustanowił Ofiarę eucharystyczną swojego Ciała i swojej Krwi. Słowa apostoła Pawła przypominają nam dramatyczne okoliczności, w jakich narodziła się Eucharystia. Zawiera ona niezatarty zapis męki i śmierci Pana. Nie jest tylko przywołaniem tego wydarzenia, lecz jego sakramentalnym uobecnieniem. Jest ofiarą Krzyża, która trwa przez wieki. Prawdę tę dobrze wyrażają słowa, jakimi w rycie łacińskim lud odpowiada na wypowiedzaną przez kapłana aklamację: «Oto wielka tajemnica wiary» – «*Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu!*».

Kościół otrzymał Eucharystię od Chrystusa, swojego Pana, nie jako jeden z wielu cennych darów, ale jako *dar największy*, ponieważ jest to dar z samego siebie, z własnej osoby w jej świętym człowieczeństwie, jak też dar Jego dzieła zbawienia. Nie pozostaje ono ograniczone do przeszłości, skoro «to, kim Chrystus jest, to, co uczynił i co wycierpiał dla wszystkich ludzi, uczestniczy w wieczności Bożej, przekracza wszelkie czasy i jest w nich stale obecne...».

...wymiar powszechnej miłości, zawarty w sakramencie Eucharystii, znajduje swój fundament w słowach samego Zbawiciela. Ustanawiając Eucharystię, nie ograniczył się On jedynie do powiedzenia: «To jest Ciało moje», «to jest Krew moja», lecz dodał: «które za was będzie wydane..., która za was będzie wylana» (Mt 26, 26.28; Łk 22, 19-20). Nie potwierdził jedynie, że to, co im dawał do jedzenia i do picia, było Jego Ciałem i Jego Krwią, lecz jasno wyraził, że ma to *wartość ofiarniczą*, czyniąc obecną w sposób sakramentalny swoją ofiarę, która niedługo potem miała dokonać się na krzyżu dla zbawienia wszystkich. «Msza święta jest równocześnie i nierozdzielnie pamiątką ofiarną, w której przedłuża się ofiara Krzyża, i świętą ucztą komunii w Ciele i Krwi Pana».

1. W jakich okolicznościach Pan Jezus ustanowił sakrament Eucharystii?

PAN JEZUS USTANOWIŁ SAKRAMENT EUCHARYSTII
.....
(w tym samym czasie gdy został wydany na śmierć, zdradzony przez Judasza)

2. Jakie słowa wyrażają prawdę o tym, że Eucharystia jest uobecnieniem męki i śmierci Jezusa?

SŁOWA, KTÓRE WYRAŻAJĄ PRAWDĘ, ŻE EUCHARYSTIA JEST UOBECNIENIEM MĘKI I ŚMIERCI JEZUSA SĄ ZAWRTE W
..... (odpowiedzi na aklamację), „OTO WIELKA TAJEMNICA WIARY”, GDY ODPOWIADAMY („Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu”)

3. Które słowa wypowiedziane przez Jezusa w Wieczerniku świadczą o tym, że Eucharystia jest pamiątką ofiary złożonej przez Niego na krzyżu?

JEZUS W WIECZERNIKU NIE TYLKO DAJE DO SPOŻYCIA SWOJE CIAŁO I DO PICIA SWOJĄ KREW, ALE RÓWNIEŻ MÓWI, ŻE TO CIAŁO
..... (będzie za was wydane), A TA KREW
(będzie za was wylana). DLATEGO EUCHARYSTIA JEST RÓWNOCZEŚNIE PAMIĄTKĄ MĘKI I ŚMIERCI JEZUSA.

II GRUPA – WIECZERNIK

- Ustanowienie Eucharystii (Mt 26, 26-30)

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówił błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówił dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mego». Po odśpiewaniu hymnu wyszli ku Górze Oliwnej.

1. W jakich znakach Jezus staje się obecny podczas Eucharystii?

W CZASIE EUCHARYSTII JEZUS JEST OBECNY POD POSTACIĄ (chleba) I (wina).

2. Co dokonuje się podczas Eucharystii dzięki śmierci Jezusa na krzyżu?

EUCHARYSTIA JEST UOBECNIENIEM ŚMIERCI JEZUSA NA KRZYŻU, KTÓRA ZAPEWNI NAM (odpuszczenie grzechów)

III GRUPA – EUCHARYSTIA

- Katechizm Kościoła Katolickiego

"To czyńcie na moją pamiątkę"

1341 Polecenie Jezusa, by powtarzać Jego gesty i słowa, "aż przyjdzie" (1 Kor 11, 26), nie polega tylko na wspomnianiu Jezusa i tego, co On uczynił. Odnosi się ono do liturgicznej celebracji, przez Apostołów i ich następców, pamiątki Chrystusa, Jego życia, śmierci, zmartwychwstania i Jego wstawiania się za nami u Ojca.

1342 Od początku Kościół był wierny poleceniu Pana. O Kościele jerozolimskim powiedziano: Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach... Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca (Dz 2, 42. 46).

1343 Chrześcijanie zbierali się "na łamanie chleba" (Dz 20, 7) szczególnie "w pierwszym dniu tygodnia", to znaczy w niedzielę, w dniu zmartwychwstania Chrystusa. Od tamtych czasów aż do naszych dni celebruje się Eucharystię, tak że dzisiaj spotykamy ją wszędzie w Kościele, w takiej samej podstawowej strukturze. Stanowi ona centrum życia Kościoła.

1. Co oznaczają słowa wypowiedziane do uczniów przez Jezusa „To czyńcie na moją pamiątkę”?

SŁOWA „TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIATKĘ” SĄ NAKAZEM BY (powtarzać) GESTY I SŁOWA Z OSTATNIEJ WIECZERZY.

2. W jaki sposób Kościół Jerozolimski wypełniał nakazy Jezusa?

KOŚCIÓŁ JEROZOLIMSKI REALIZOWAŁ NAKAZ JEZUSA POPRZEZ TRWANIE W (nauce Apostołów), WE (wspólnocie), W (łamaniu chleba) I W (modlitwach).

3. Jak Dzieje Apostolskie nazywają Eucharystię i kiedy była ona celebrowana?

DZIEJE APOSTOLSKIE MÓWIĄC O EUCHARYSTII UŻYWAJĄ ZWROTU „.....” (łamanie chleba). CELEBROWANO JĄ „.....” (pierwszego dnia tygodnia), CZYLI W (niedziele), WSPOMINAJĄC PAMIĄTKĘ (zmartwychwstania).

- Po zakończeniu pracy uczniowie zawieszają swój plakat i przedstawiają wnioski z pracy, czytają uzupełnione zdania.
- Katecheta podsumowuje pracę uczniów ukazując Eucharystię jako uobecnienie męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa oraz wskazuje na konieczność pełnego uczestniczenia we Mszy Świętej.

III. ZAKOŃCZENIE

- Wyjaśniamy uczniom czym jest cud eucharystyczny oraz oglądamy film pt. „8 cudów eucharystycznych, które wydarzyły się w Polsce” (<https://www.youtube.com/watch?v=DJwD-YgoH44>)
- Modlitwa na zakończenie.

ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1

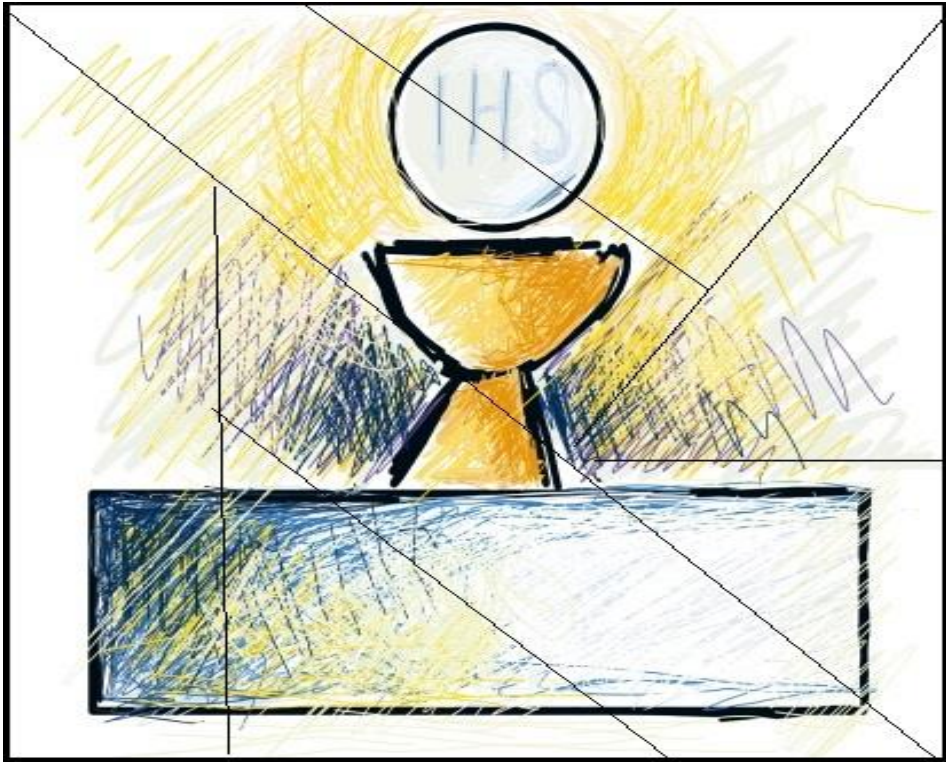
G	O	L	G	O	T	A
---	---	---	---	---	---	---

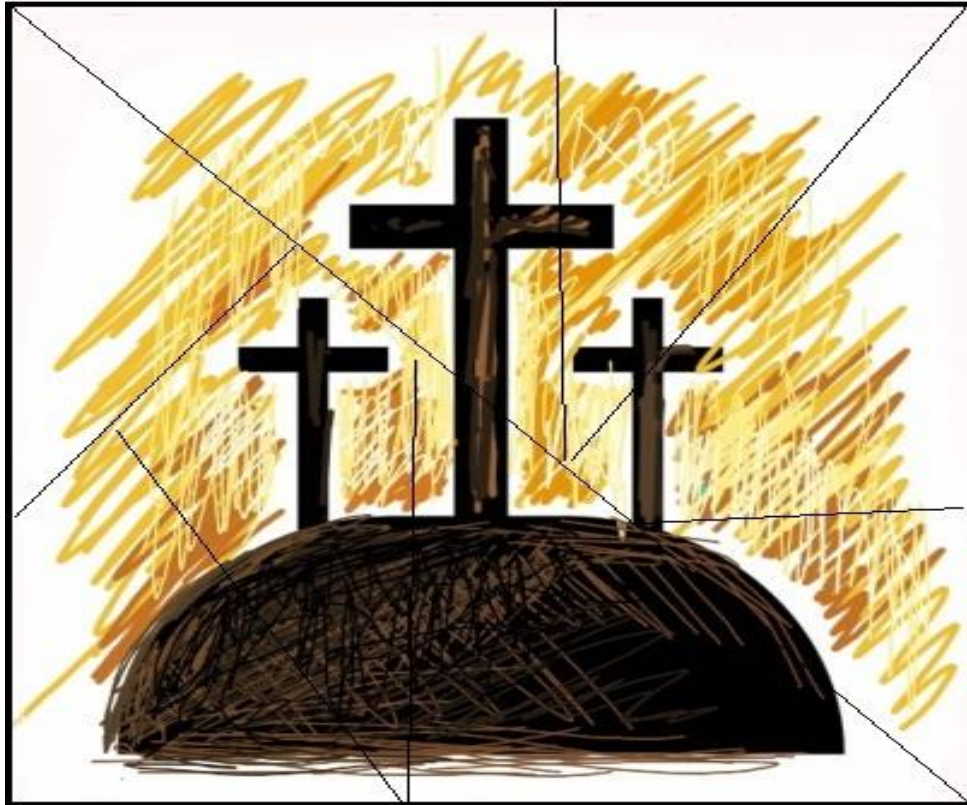
W	I	E	C	Z	E	R	N	I	K
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

E	U	C	H	A	R	Y	S	T	I	A
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Załącznik nr 2¹

¹ Rysunki w załączniku nr 2 przygotowane przez autora konspektu.

Załącznik nr 3

I GRUPA – GOLGOTA

- Jan Paweł II, *ECCLESIA DE EUCHARISTIA*
«Pan Jezus tej nocy, której został wydany» (1 Kor 11, 23), ustanowił Ofiarę eucharystyczną swojego Ciała i swojej Krwi. Słowa apostoła Pawła przypominają nam dramatyczne okoliczności, w jakich narodziła się Eucharystia. Zawiera ona niezatarty zapis męki i śmierci Pana. Nie jest tylko przywołaniem tego wydarzenia, lecz jego sakramentalnym uobecnieniem. Jest ofiarą Krzyża, która trwa przez wieki. Prawdę tę dobrze wyrażają słowa, jakimi w rycie łacińskim lud odpowiada na wypowiedzaną przez kapłana aklamację: «Oto wielka tajemnica wiary» – «*Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezus*».
Kościół otrzymał Eucharystię od Chrystusa, swojego Pana, nie jako jeden z wielu cennych darów, ale jako *dar największy*, ponieważ jest to dar z samego siebie, z własnej osoby w jej świętym człowieczeństwie, jak też dar Jego dzieła zbawienia. Nie pozostaje ono ograniczone do przeszłości, skoro «to, kim Chrystus jest, to, co uczynił i co wycierpiał dla wszystkich ludzi, uczestniczy w wieczności Bożej, przekracza wszelkie czasy i jest w nich stale obecne...».
...wymiar powszechnej miłości, zawarty w sakramencie Eucharystii, znajduje swój fundament w słowach samego Zbawiciela. Ustanawiając Eucharystię, nie ograniczył się On jedynie do powiedzenia: «To jest Ciało moje», «to jest Krew moja», lecz dodał: «które za was będzie wydane..., która za was będzie wylana» (Mt 26, 26.28; Łk 22, 19-20). Nie potwierdził jedynie, że to, co im dawał do jedzenia i do picia, było Jego Ciałem i Jego Krwią, lecz jasno wyraził,

że ma to *wartość ofiarniczą*, czyniąc obecną w sposób sakramentalny swoją ofiarę, która niedługo potem miała dokonać się na krzyżu dla zbawienia wszystkich. «Msza święta jest równocześnie i nierozdzielnie pamiątką ofiarną, w której przedłuża się ofiara Krzyża, i świętą ucztą komunii w Ciele i Krwi Pana».

1. W jakich okolicznościach Pan Jezus ustanowił sakrament Eucharystii?
2. Jakie słowa wyrażają prawdę o tym, że Eucharystia jest uobecnieniem męki i śmierci Jezusa?
3. Które słowa wypowiedziane przez Jezusa w Wieczerniku świadczą o tym, że Eucharystia jest pamiątką ofiary złożonej przez Niego na krzyżu?

II GRUPA – WIECZERNIK

- Ustanowienie Eucharystii (Mt 26, 26-30)

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mego». Po odśpiewaniu hymnu wyszli ku Górze Oliwnej.

1. W jakich znakach Jezus staje się obecny podczas Eucharystii?
2. Co dokonuje się podczas Eucharystii dzięki śmierci Jezusa na krzyżu?

III GRUPA – EUCHARYSTIA

- Katechizm Kościoła Katolickiego

"To czyńcie na moją pamiątkę"

1341 Polecenie Jezusa, by powtarzać Jego gesty i słowa, "aż przyjdzie" (1 Kor 11, 26), nie polega tylko na wspomnianiu Jezusa i tego, co On uczynił. Odnosi się ono do liturgicznej celebracji, przez Apostołów i ich następców, pamiątki Chrystusa, Jego życia, śmierci, zmartwychwstania i Jego wstawiania się za nami u Ojca.

1342 Od początku Kościół był wierny poleceniu Pana. O Kościele jerozolimskim powiedziano: Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach... Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca (Dz 2, 42. 46).

1343 Chrześcijanie zbierali się "na łamanie chleba" (Dz 20, 7) szczególnie "w pierwszym dniu tygodnia", to znaczy w niedzielę, w dniu zmartwychwstania Chrystusa. Od tamtych czasów aż do naszych dni celebruje się Eucharystię, tak że dzisiaj spotykamy ją wszędzie w Kościele, w takiej samej podstawowej strukturze. Stanowi ona centrum życia Kościoła.

1. Co oznaczają słowa wypowiedziane do uczniów przez Jezusa „To czyńcie na moją pamiątkę”?
2. W jaki sposób Kościół Jerozolimski wypełniał nakazy Jezusa?
3. Jak Dzieje Apostolskie nazywają Eucharystię i kiedy była ona celebrowana?

Załącznik nr 4

I GRUPA – GOLGOTA

- Jan Paweł II, *ECCLESIA DE EUCHARISTIA*

- PAN JEZUS USTANOWIŁ SAKRAMENT EUCHARYSTII
- SŁOWA, KTÓRE WYRAŻAJĄ PRAWDĘ, ŻE EUCHARYSTIA JEST UOBECNIENIEM MĘKI I ŚMIERCI JEZUSA SĄ ZAWARTE W „OTO WIELKA TAJEMNICA WIARY”, GDY ODPOWIADAMY „.....”.
- JEZUS W WIECZERNIKU NIE TYLKO DAJE DO SPOŻYCIA SWOJE CIAŁO I DO PICIA SWOJĄ KREW, ALE RÓWNIEŻ MÓWI, ŻE TO CIAŁO BĘDZIE A TA KREW DLATEGO EUCHARYSTIA JEST RÓWNOCZEŚNIE PAMIĄTKĄ MĘKI I ŚMIERCI JEZUSA.

II GRUPA – WIECZERNIK

- Ustanowienie Eucharystii Mt 26, 26-30
- W CZASIE EUCHARYSTII JEZUS JEST OBECNY POD POSTACIĄ I
- EUCHARYSTIA JEST UOBECNIENIEM ŚMIERCI JEZUSA NA KRZYŻY, KTÓRA ZAPEWNIAM NAM

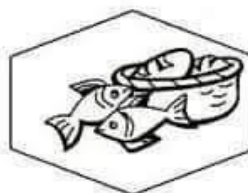
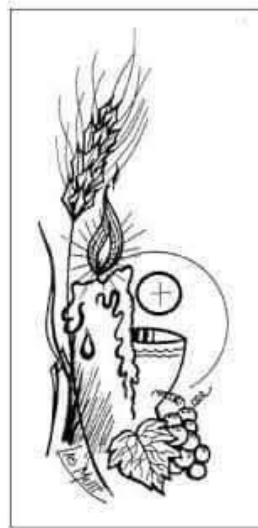
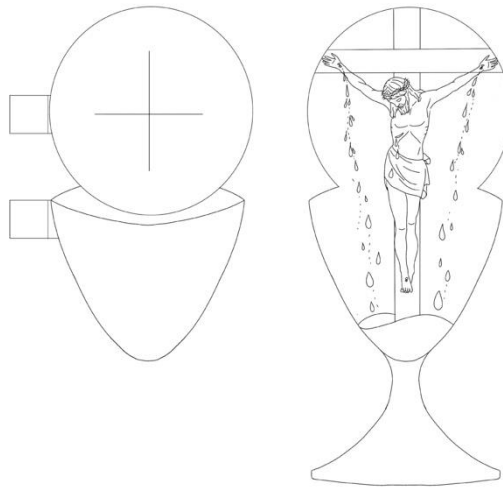
III GRUPA – EUCHARYSTIA

- Katechizm Kościoła Katolickiego
- SŁOWA „TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ” SĄ NAKAZEM BY GESTY I SŁOWA Z OSTATNIEJ WIECZERZY.
- KOŚCIÓŁ JEROZOLIMSKI REALIZOWAŁ NAKAZ JEZUSA POPRZEZ TRWANIE W, WE, W I W
- DZIEJE APOSTOLSKIE MÓWIĄC O EUCHARYSTII UŻYWAJĄ ZWROTU „.....” CELEBROWANO JĄ „.....”. CZYLI W WSPOMINAJĄC PAMIĄTKĘ

Załącznik nr 5²

² Rysunki w załączniku nr 5 pobrane ze stron:
<https://studniakatechety.pl/do-pobrania/pomoc-katechetyczna-istota-mszy-swiatej/>

MSZA ŚWIĘTA
EUCHARYSTIA

KONSPEKT II

Temat: „Eucharystia jest moją autostradą do nieba” - Komunia święta pokarmem naszej duszy.
Autor konspektu: s. M. Weronika Przygoda (CSFN)

Cel ogólny:

- przypomnienie i pogłębienie znaczenia Mszy świętej jako uczty przeżywanej we wspólnocie;
przypomnienie, że przyjmowanie Jezusa Eucharystycznego to niezastąpiony dar dla duszy.

Cele szczegółowe:

- dokonanie refleksji nad pragnieniami ludzi i pragnieniem Jezusa, by spożywać z nami ucztę eucharystyczną (nawiązanie do Łk 22, 15., 19- 20);
- poznanie przykładu Carla Acutisa, jako nastolatka, który ukochał Eucharystię, żył nią bardzo głęboko mimo młodego wieku oraz jak jego Przyjaciel Jezus przemieniał życie Carla, otwierał go na innych.
- zapoznanie uczniów z myślami Carla o Eucharystii.

Metody i formy pracy:

- rozmowa kierowana
- praca z tekstem biblijnym Łk 22, 15., 19- 20
- analiza filmu

Pomoce dydaktyczne:

- kartki z fragmentem Pisma Świętego lub karta pracy (załącznik)
- fragment filmu „Carlo Acutis Misjonarz 2.0” od 7: 25 do 20: 23 (lub 16:15)
<https://www.youtube.com/watch?v=kC7mSAVc5Mc>

Przebieg katechezy

I Modlitwa [2 minuty]:

Dziękujemy Ci, Panie, za Twoją eucharystyczną obecność w świecie. Dla nas przyjąłeś cierpienie i na krzyżu objawiłeś swoją miłość do końca do całej ludzkości. Uwielbiamy Cię, chlebie powszedni dla nas wszystkich pielgrzymujących na ziemi.

Ty, który wiesz i możesz wszystko, który karmisz nas na ziemi, prowadź swoich braci i siostry do stołu niebieskiego, aby byli współdziedzicami i gośćmi ze świętymi Twymi na wieki. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

[Jan Paweł II, 2002]

II Wprowadzenie [5 minut]

Katecheta pyta:

- co to jest pragnienie?
- czego pragną różni ludzie/ czego wy pragniecie?
- jak nasze pragnienie się spełni, co wtedy czujemy?
- czego pragnie Jezus, jak myślicie czego On może pragnąć?

III Pogłębienie [32 minuty]

1. Rozwinięcie i pogłębienie pragnienia Jezusa na podstawie Łk 22, 15.; 19-20.

Katecheta rozdaje karty pracy. Odczytanie i praca z tekstem.

Katecheta pyta:

- o jakim pragnieniu Pana Jezusa dowiadujemy się z tego fragmentu Ewangelii?
- co może oznaczać wyrażenie „gorąco pragnąłem”?
- czy Eucharystia, tj. karmienie się Ciałem i Krwią Pana Jezusa miała być wtedy tylko raz? Jakie słowa o tym świadczą?
- jak byśmy się czuli, gdybyśmy przygotowali dla naszych kolegów wspaniałe przyjęcie, zaprosili ich, a mało kto przyszedłby na nie, a nawet gdyby przyszedł nie słuchałby, nie rozmawiał z nami? O czym może świadczyć, gdy ktoś nie odpowiada na zaproszenie?
- dlaczego Pan Jezus pragnie nas karmić w Eucharystii, gromadzić nas na Mszy Świętej i stale do nas przychodzić?
- czy przyjmowanie Pana Jezusa, udział w uczcie, jaką jest Msza Święta zmienia cokolwiek w życiu ludzi, w życiu uczniów przygotowujących się do bierzmowania?
- jak najczęściej patrzymy na udział we Mszy Świętej? Czy jako na nakaz, że coś trzeba, czy ogromną łaskę zjednoczenia się z Panem Jezusem?

2. Przykład Carla Acutisa- chłopca, dla którego przyjaźń z Jezusem Eucharystycznym była stylem życia, przemieniała go, dzięki czemu osiągnął świętość mimo młodego wieku. (dodatkowe informacje na temat Carla: <https://acutis.pl/>)

Zobaczmy, co nam powie wasz rówieśnik na temat Eucharystii? Zwróćcie uwagę na to, jak Carlo podchodził do Mszy Świętej, co o niej mówił, jak wpływała na to, co robił na co dzień.

Fragment filmu „Carlo Acutis misjonarz 2.0” od 7:25 do 20: 23 (lub 16:15)

<https://www.youtube.com/watch?v=kC7mSAVc5Mc>

Po obejrzeniu filmu katecheta pyta:

- jaka myśl Carla była dla was najważniejsza? – zapis na karcie pracy
- jak wyglądała przyjaźń Carla z Jezusem Eucharystycznym od momentu przyjęcia pierwszej Komunii świętej?
- w jaki sposób Carlo dzielił się z innymi miłością, którą otrzymywał od Pana Jezusa?
- w jaki sposób wykorzystał swoje pasje (informatyka), by przybliżyć innym wyjątkowość Eucharystii?
- do czego może nas zainspirować Carlo w podchodzeniu do Mszy Świętej?

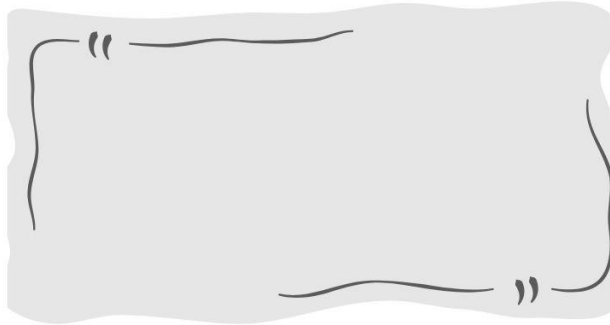
Podsumowanie [5-6 minut]

Katecheta krótko przypomina najważniejsze myśli lekcji:

- pragnieniem Pana Jezusa jest przychodzić do nas. On zaprasza nas na ucztę i karmi nas Soba, bo bardzo nas kocha i chce, żebyśmy i my Go kochali.
- przykład Carla pokazał nam, że niezależnie od wieku można mieć bardzo głęboką przyjaźń z Panem Jezusem, być autorytetem także dla ludzi dorosłych
- napiszcie teraz na waszych kartach pracy, jakie macie przemyślenia, pragnienia, postanowienia odnośnie relacji z Jezusem Eucharystycznym po obejrzeniu filmu o Carlo Acutisie? Niech to będzie nasza modlitwa.

**„Eucharystia jest moją autostradą do nieba”-
komunia święta pokarmem naszej duszy.**

**PRAGNIENIA
CZŁOWIEKA**

Po przeczytaniu fragmentu Ewangelii opisującego ustanowienie Eucharystii podczas ostatniej wieczerzy podkreśl PRAGNIENIE JEZUSA, które pojawia się w tym tekście.

Wtedy rzekł do nich: « Gorąco pragnąłem spożyć Paschę z wami, zanim będę cierpiał.

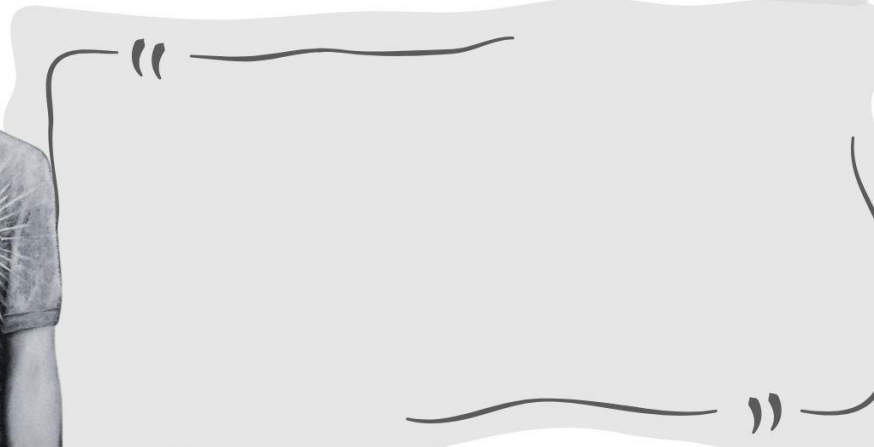
Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: « To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!» Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: « Ten kielich to Nowe Przymierze* we Krwi mojej, która za was będzie wylana.

[Łk, 22, 15. 19-20]

Myśl Carla

Moje przemyślenia, pragnienia, postanowienia

KONSPEKT III

Temat: Adoracja

Autor konspektu: dk. Michał Grzesiak

1. Cele katechetyczne:

- a) pomoc w odkryciu i zrozumieniu, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu;
- b) przypomnienie i uzupełnienie wiadomości o rzeczywistej obecności Chrystusa w Najświętszym Sakramencie;
- c) zainteresowanie uczniów adoracją eucharystyczną jako formą modlitwy.

2. Słowa-klucze: adoracja, Eucharystia, modlitwa, Najświętszy Sakrament, obecność.

3. Uwagi metodyczne:

- a) pomoce dydaktyczne: egzemplarze Pisma Świętego dla uczniów (przynajmniej jeden na ławkę) lub wydrukowane w odpowiedniej liczbie teksty (Mk 14, 22-24), arkusze papieru formatu A3 lub większe do stworzenia mapy myśli; w miarę możliwości komputer z dostępem do Internetu i rzutnik/tablica multimedialna;
- b) metody dydaktyczne: burza mózgów, praca z tekstem, miniwykład, praca w grupach – mapa myśli.

4. Plan katechezy:

- a) wstęp: modlitwa, sprawdzenie obecności, burza mózgów Oczy (ok. 10 minut);
- b) rozwinięcie: lektura tekstu biblijnego i omówienie go przez katechetę, praca w grupach i wykonywanie mapy myśli Adoracja, prezentacja prac i komentarz (ok. 30 minut);
- c) zakończenie: syntetyczne podsumowanie wiadomości i modlitwa końcowa (ok. 5 minut).

5. Przebieg katechezy:

a) wstęp:

Po modlitwie i sprawdzeniu obecności katecheta wprowadza uczniów do burzy mózgów Oczy, zadając pytanie, jakich dysfunkcji wzroku możemy doświadczać i na czym one polegają (np. utrata wzroku, krótkowzroczność, dalekowzroczność – niewykluczone jest osobiste zmaganie się uczestników zajęć z takimi przypadłościami). Zebrane wypowiedzi nauczyciel systematyzuje poprzez ich zapis na tablicy. Następnie rozwija wątek, przenosząc wywód z płaszczyzny fizjologicznej na psychologiczną i duchową. Równocześnie wprowadza pojęcia „patrzenie” i „dostrzeganie”, akcentuje ich podobieństwo i różnicę między nimi. Konkluzją refleksji powinno być stwierdzenie, że w wielu sytuacjach naszego życia możemy mieć problem z dostrzeżeniem tego, co faktycznie ważne. Bierze się to niekoniecznie z kondycji naszego organizmu, ale z wewnętrznego nastawienia do otaczającego świata, które może pozostawać zdeterminowane obojętnością czy egoizmem (kwestia dostrzegania bliźnich, szczególnie potrzebujących).

b) rozwinięcie:

W zasadniczej części lekcji katecheta rozdaje klasie egzemplarze Pisma Świętego bądź uprzednio przygotowane kartki z wydrukowanym fragmentem Ewangelii według świętego Marka. Po odczytaniu wersetów na głos przez wskazanego ucznia prowadzący dokonuje ich omówienia. Podkreśla wagę tekstu, który jest obecny w liturgii Kościoła i stanowi zasadniczą część każdej Mszy świętej. Przypomina, że słowa Chrystusa z Ostatniej Wieczerzy są dla wierzących źródłem

przekonania o realnej obecności Pana w konsekrowanym chlebie i winie – referuje w sposób syntetyczny i zrozumiały pojęcie transsubstancjacji. Podkreśla, że obok wymienionych wcześniej uwarunkowań rzutujących na postrzeganie rzeczywistości dla ochrzczonych fundamentalne znaczenie ma doświadczenie wiary.

Wiara umożliwia widzenie tego, czego nie daje się uchwycić na pierwszy rzut oka – dotyczy to zarówno relacji międzyludzkich (godność człowieka stworzonego przez Boga), jak i zauważania obecności Jezusa wśród nas. Chociaż biała hostia nie zmienia się zewnętrznie podczas przeistoczenia, to jednak wierzymy, że jest ona od tego momentu Ciałem Chrystusa, który powiedział do apostołów: „[...] A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20b). Przyjęcie tej prawdy wymaga nie tylko wiary w Niego, ale i wiary w Jemu, czyli zaufania w stosunku do Syna Bożego. Nie jest to zadanie łatwe, ponieważ choćby apostoł Tomasz zmagał się z wątpliwościami w wierze – dopiero bezpośrednie spotkanie ze Zmartwychwstałym dało mu pokój i pewność. Jezus obecny w tajemnicy Eucharystii komunikuje się z nami w specyficzny sposób. Można powiedzieć, że jest to język wielkiej pokory i uniżenia, skoro Pan pozwala na to, aby chleb stał się Jego Ciałem.

Nauczyciel tłumaczy następnie, że dostrzeganie obecności Chrystusa w Najświętszym Sakramencie to adoracja, czyli forma modlitwy, w której naszemu wyznaniu wiary w Eucharystię towarzyszy obecność i wpatrywanie się w Ciało Pańskie wystawione w monstrancji, a także uwielbienie składane Bogu. Jeżeli są dostępne środki multimedialne, z pomocą wyszukiwarki grafiki można zaprezentować fotografie monstrancji, wyjaśnić pochodzenie nazwy (od łac. *monstrare* – ukazywać), omówić konstrukcję i kształt służący uwydatnieniu hostii. W przypadku braku komputera z dostępem do Internetu oraz urządzeń projekcyjnych, można skorzystać z ilustracji dołączonej do niniejszego konspektu.

Wykorzystując dotychczas omawiane treści, katecheta dzieli klasę na grupy po 4-5 osób, rozdaje uczniom arkusze papieru formatu A3 lub większe i wydaje polecenie przygotowania mapy myśli Adoracja. W pracy należy przede wszystkim: 1) wskazać, co otrzymujemy od Chrystusa dzięki Jego obecności (np. miłość, łaska, błogosławieństwo); 2) wskazać, co ofiarujemy Jezusowi przez naszą adorację (np. poświęcony czas, skupiona uwaga, dziękczynienie, prośby, pamięć o innych w modlitwie). Realizując zdanie można zachęcić, by w koncepcji graficznej wykorzystali motywy monstrancji. Po wykonaniu map kolejne grupy dokonują ich prezentacji z komentarzem nauczyciela.

c) zakończenie:

W kilku zdaniach katecheta podsumowuje zasadnicze treści związane z przeprowadzoną lekcją. Akcentuje znaczenie modlitwy w ciszy i skupieniu – konieczność zatrzymania się w codziennym pośpiechu dla choćby krótkiej chwili adoracji. Zachęca uczniów do uważnego dostrzegania obecności Chrystusa w Eucharystii, ale i w bliźnich. Informuje wreszcie, kiedy w miejscowym kościele parafialnym lub innej pobliskiej świątyni istnieje możliwość adoracji Najświętszego Sakramentu. Katechezę kończy wspólna modlitwa, przykładowo akt strzelisty związany z tajemnicą Eucharystii.

6. Pomoce dydaktyczne:

a) fragment Mk 14, 22-24 do wydrukowania dla uczniów:

²² A gdy [uczniowie] jedli, [Jezus] wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». ²³ Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. ²⁴ I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana.

Mk 14, 22-24

²² A gdy [uczniowie] jedli, [Jezus] wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». ²³ Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. ²⁴ I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana.

Mk 14, 22-24

²² A gdy [uczniowie] jedli, [Jezus] wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». ²³ Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. ²⁴ I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana.

Mk 14, 22-24

²² A gdy [uczniowie] jedli, [Jezus] wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». ²³ Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. ²⁴ I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana.

Mk 14, 22-24

²² A gdy [uczniowie] jedli, [Jezus] wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje». ²³ Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. ²⁴ I rzekł do nich: «To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana.

Mk 14, 22-24

b) ilustracja: monstrancja wykonana przez Wacława Grottkiego dla klasztoru jasnogórskiego na zlecenie ojca Augustyna Kordeckiego (1672); źródło: Wikimedia Commons, domena publiczna

SZKOŁA PONADPODSTAWOWA

KONSPEKT I

Temat: Eucharystia - Tajemnica Najświętszej Ofiary

Autor konspektu: ks. Dawid Król

1. Cele katechetyczne

a. cele główne:

- Wyjaśnienie istoty tajemnicy Najświętszej Ofiary;
- Najświętsza Ofiara przyczyną naszego zbawienia;
- Eucharystia jako źródło miłości chrześcijańskiej;
- Eucharystia zaproszeniem do osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem;

b. cele operacyjne:

- uczeń wyjaśnia, że Eucharystia jest Najświętszą Ofiarą;
- uczeń wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem zbawienia i sercem Kościoła.

c. kształtowanie postawy:

- uczeń rozumie znaczenie ofiary jako wyrazu miłości;
- wyraża wdzięczność Bogu za łaskę zbawienia;
- pogłębia więź z Chrystusem.

2. Słowa kluczowe

- Eucharystia;
- Zbawienie;
- Najświętsza Ofiara

3. Uwagi metodyczne

a. pomoce dydaktyczne:

- Biblia;
- Dzienniczek św. s. Faustyny nr 367
- Foto-symbole.

b. metody:

- ćwiczenie słoneczko;
- niedokończone zdania;
- pogadanka;
- prezentacja filmu;

- mini-wykład.

c. literatura i wykorzystane środki audiowizualne:

- pieśń "Chwała i dziękczynienie"
<https://piesni-religijne.pl/chwala-i-dziekczynienie/>
- 3MC – Trzyminutowy Katechizm - 39. Co to jest Msza Święta? (5:23min.)
https://www.youtube.com/watch?v=fckBkBZAN1Y&ab_channel=Donjojohannes-BirettBallett-Kathmedia
- Hbr 2, 17-18; Rz 3, 24-25; Tt 2, 13-14; Łk 22,19-20; J3,16-21
- <https://pl.wikipedia.org/wiki/Ekspiacja>
- Dzienniczek św. s. Faustyny nr367
https://faustyna.lodz.pl/wp-content/uploads/2015/02/Dzienniczek_Swietej_Siostry_Faustyny_Kowalskiej.pdf
- KKK 1367-1368;

4. Plan katechezy

a. Wstęp – 10 min.

- Modlitwa: Chwała i dziękczynienie (materiały pomocnicze a).
- Przywitanie uczniów i sprawdzenie obecności.
- Ćwiczenie „słoneczko” Nauczyciel rysuje na tablicy koło w środku, którego wpisuje słowo Eucharystia. Następnie prosi uczniów, by podali inne określenia Eucharystii, które zapisujemy na promieniach odchodzących od koła.

Wśród nich powinny się znaleźć: Msza Święta, Łamanie Chleba, Wieczerza Pańska, Święta Liturgia, Najświętszy Sakrament, Dziękczynienie, Najświętsza Ofiara.

Podkreślamy słowa „Najświętsza Ofiara” i prosimy, by uczniowie zapisali temat katechezy:

Eucharystia- Tajemnica Najświętszej Ofiary.

b. Rozwinięcie – 30 min.

- Wprowadzenie We współczesnym świecie przygasł blask ofiary, a konsumpcyjny styl życia odsuwa to pojęcie jak najdalej od człowieka i jego życia. Dlatego na dzisiejszej katechezie postaramy się odpowiedzieć na pytanie czym jest ofiara i jak ją rozumieć odniesieniu do tajemnicy Eucharystii?
- Praca z foto-symbolami oraz niedokończone zdania Dzielimy uczniów na grupy 4-osobowe prosząc, by na podstawie foto-symboli dokończyli zdanie (Jeśli nie mamy foto-symboli prosimy uczniów o uzupełnienie zdania):
Ofiara jest jak....., gdyż.....
- Pogadanka Na podstawie wykonanego powyżej ćwiczenia niedokończonych zdań nauczyciel kieruje do uczniów następujące pytania:
- Co rozumiemy pod pojęciem „ofiara”?

- Kiedy coś może stać się ofiarą?
- Kiedy człowiek jest zdolny do ofiary?
- Prezentacja filmu- 3MC – Trzyminutowy Katechizm - 39. Co to jest Msza Święta? (5:23min.)
https://www.youtube.com/watch?v=fckBkBZAN1Y&ab_channel=Donjojohannes-BirettBallett-Kathmedia
- Pogadanka. Po filmie nauczyciel pyta:
 - Dlaczego Pan Jezus złożył siebie w ofierze?
(Z miłości, posłuszeństwa Ojcu, dla zbawienia ludzkości)
 - Co oznacza słowo ekspiacja?
(Ekspiacja z łac. expiatio „odpokutowanie za winę, oczyszczenie” – ludzkie działanie o charakterze religijnym, mające na celu przywrócenie jedności z Bogiem naruszonej grzechem samego pokutującego lub innego człowieka czy społeczności).
- Miniwykład. Katecheta wyjaśnia:
 - Dla nas najważniejsze słowo z dzisiejszej katechezy to OFIARA, gdyż odnosi się do samego Chrystusa, który stał się Najświętszą Ofiarą Przeblagalną za grzechy nasze i całego świata.
Jezus jako Kapłan i Ofiara – a zarazem jako przedstawiciel wszystkich – odpokutował za ludzkie grzechy i oczyścił skalany świat (Hbr 2, 17-18; Rz 3, 24-25; Tt 2, 13-14)
 - Eucharystia jest największym skarbem i sercem Kościoła, gdyż uobecnia wydarzenia zbawcze. Nie jest jedynie wspomnianiem tego, co wydarzyło się w przeszłości, ale aktualizuje te wydarzenia – w czasie liturgii one trwają „tu i teraz”. (KKK1367- materiały pomocnicze b)

My możemy poprzez chrzest być włączeni w misję kapłańską, prorocką i królewską Chrystusa. Księża poprzez kapłaństwo urzędowe działają w imieniu i w osobie Chrystusa. Wszyscy wierni, również osoby świeckie, są powołani do aktywnego włączenia się w celebrację zgodnie z zadaniami swojego stanu. Razem, jako wspólnota Kościoła, zjednoczeni w Chrystusie oddajemy Bogu cześć w czasie ofiary eucharystycznej. (KKK -1368 - materiały pomocnicze c)

- Sercem miłości jest przebaczenie, a ono zawsze jest aktem ofiary.

Jezus w Wieczerniku ustanowił pamiątkę swej krzyżowej ofiary, dlatego powiedział:

«To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!» (...)

«Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana. (Łk 22,19-20)

Jezus pragnął, by jego uczniowie nieustannie wspominali Jego Ofiarę na krzyżu, a grozę męki ukrył pod sakramentalnymi postaciami chleba i wina.

Ofiarując samego siebie wyprosił przebaczenie u Ojca dla nas i przygotował pokarm potrzebny do podtrzymania życia duchowego.

Najświętsza Ofiara Chrystusa jest źródłem wszystkich Bożych darów, jakie otrzymuje stworzenie. W Dzienniczku św. s. Faustyny nr 367 czytamy:

c. Zakończenie – 5 min.

- Podsumowanie. Katecheta prosi, by uczniowie zastanowili się, jak mogą okazać Jezusowi miłość i wdzięczność za Jego Najświętszą Ofiarę. Co mogę dzisiaj ofiarować Kochającemu Ojcu, o którym w Ewangelii św. Jana 3,16-21 takie słowa czytamy:
„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu”. (J3,16-21)
- Notatka. Ofiara to cenny dar dla Boga, który wyraża to, że Bóg jest dla nas ważny. Słowo OFIARA odnosi się do samego Chrystusa, który z miłości do ludzi w posłuszeństwie Ojcu stał się Najświętszą Ofiarą Przebłagalną za grzechy nasze i całego świata.
Miłość= Ofiara= Zbawienie

Modlitwa

- Modlitwa. Na zakończenie lekcji uczniowie odmawiają modlitwę Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu... jako dziękczynienie za Najświętszą Ofiarę będącą ceną naszego zbawienia.

5. Materiały pomocnicze:

- a. Chwała i dziękczynienie bądź w każdym momencie

Jezusowi w Najświętszym, Boskim Sakramencie.

Ile minut w godzinie, a godzin w wieczności,

Tylekroć bądź pochwalon, Jezu, ma miłości.

367

(154) + W pewnej chwili dał mi Jezus poznać, że kiedy Go proszę w intencji, jaką mi nieraz polecają, jest zawsze gotów udzielać swych łask, tylko dusze nie zawsze chcą je przyjąć. – *Serce Moje jest przepelnione miłosierdziem wielkim dla dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. Oby mogły zrozumieć, że Ja jestem dla nich Ojcem najlepszym, że dla nich wypłynęła z serca Mojego krew i woda, jako z krynicy przepelnionej miłosierdziem; dla nich mieszkam w tabernakulum jako Król miłosierdzia, pragnę obdarzać dusze łaskami, ale [one] nie chcą ich przyjąć. Przynajmniej ty przychodź do Mnie jak najczęściej i bierz te łaski, których oni przyjąć nie chcą, a tym pocieszysz serce Moje. O, jak wielką jest obojętność dusz za tyle dobroci, za tyle dowodów miłości. Serce Moje napawa się samą niewdzięcznością, zapomnieniem od dusz żyjących w świecie; na wszystko mają czas, tylko nie mają czasu na to, aby przyjść do Mnie po łaski.*

A więc zwracam się do was, wy – dusze wybrane, czy i wy nie zrozumiecie miłości serca Mojego? I tu zawiodło się serce Moje, nie znajduję całkowitego oddania się Mojej miłości: tyle zastrzeżeń, tyle niedowierzań, tyle ostrożności. Na pociechę twoją powiem ci, że są dusze w świecie żyjące, które Mnie szczerze kochają, w ich sercach przebywam z rozkoszą, ale jest ich niewiele. Są i w klasztorach dusze takie, które radością napelniają serce Moje, w nich są wyciśnięte rysy Moje i dlatego Ojciec niebieski spogląda na nie ze szczególniejszym upodobaniem. Oni będą dziwowiskiem aniołów i ludzi; liczba ich jest bardzo mała, one są na obronę przed sprawiedliwością Ojca niebieskiego i na wypraszenie miłosierdzia dla świata. Miłość tych dusz i ofiara podtrzymują istnienie świata. Najboleśniej rani Moje serce niewierność duszy szczególnie przeze Mnie wybranej; te niewierności są ostrzami, które przebijają serce Moje.

b. KKK1367 Ofiara Chrystusa i ofiara Eucharystii są jedyną ofiarą. "Jedna i ta sama jest bowiem Hostia, ten sam ofiarujący - obecnie przez posługę kapłanów - który wówczas ofiarował siebie na krzyżu, a tylko sposób ofiarowania jest inny...". "A skoro w tej Boskiej ofierze, dokonującej się we Mszy świętej, jest obecny i w sposób bezkrwawy ofiarowany ten sam Chrystus, który na ołtarzu krzyża ofiarował samego siebie w sposób krwawy, ofiara ta jest naprawdę przeblagalna".

c. KKK1368 Eucharystia jest również ofiarą Kościoła. Kościół, który jest Ciałem Chrystusa, uczestniczy w ofierze swojej Głowy. Razem z Chrystusem ofiaruje się cały i łączy się z Jego wstawiennictwem u Ojca za wszystkich ludzi. W Eucharystii ofiara Chrystusa staje się także ofiarą członków Jego Ciała. Życie wiernych, składane przez nich uwielbienie, ich cierpienia, modlitwy i praca łączą się z życiem, uwielbieniem, cierpieniami, modlitwami i pracą Chrystusa i z Jego ostatecznym ofiarowaniem się oraz nabierają w ten sposób nowej wartości. Ofiara Chrystusa obecna obecnego na ołtarzu daje wszystkim pokoleniom chrześcijan możliwość zjednoczenia się z Jego ofiarą. Na malowidłach zachowanych w katakumbach Kościół często jest przedstawiany jako kobieta na modlitwie, z szeroko otwartymi ramionami, w postawie "orantki". Podobnie jak Chrystus, który wyciągnął ramiona na krzyżu, Kościół ofiarowuje się i wstawia za wszystkich ludzi przez Niego, z Nim i w Nim

KONSPEKT II

Temat: Jestem z wami (Mt 28,20)

Autor konspektu: dr Ewelina Maniecka

1. Cele katechetyczne

a. cele główne:

- odkrywanie przez uczniów znaczenia Mszy Świętej, jako uczyty przeżywanej we wspólnocie;
- przypomnienie uczniom, że przyjmowanie Jezusa Eucharystycznego to niezastąpiony pokarm duszy.

b. cele operacyjne:

- uczeń odkrywa znaczenie Mszy Świętej w swoim życiu;
- uczeń uświadamia sobie potrzebę częstego i godnego przyjmowania Jezusa w Komunii Świętej.

c. kształtowanie postawy:

- uczeń jest otwarty na poszukiwanie znaczeń Mszy Świętej;
- uczeń dzieli się własnym doświadczeniem uczestnictwa we Mszy Świętej;
- uczeń odczuwa potrzebę przyjmowania Jezusa w Komunii Świętej;
- uczeń odnawia więź z Jezusem w sakramencie Eucharystii.

2. Słowa kluczowe

- Eucharystia;
- Komunia Święta;
- wspólnota.

3. Uwagi metodyczne

a. pomoce dydaktyczne:

- karteczki po 5–6 dla każdej grupy (np. o wymiarach 6 cm x 6 cm; najlepiej karteczki samoprzylepne);
- biała kartka A3 dla każdej grupy;
- kredki/pisaki/długopisy.

b. metody:

- pogadanka;
- sieć relacji.

c. literatura i wykorzystane środki audiowizualne:

- <https://eucharystyczny.diecezja.pl/o-kongresie/> (dostęp z dn. 3.01.2024 r.).

4. Plan katechezy

a. Wstęp – 10 min.

- Modlitwa *Wierzę w Boga*.
- Przywitanie uczniów i sprawdzenie obecności.
- Zapisanie tematu oraz przedstawienie treści i celów lekcji.
- Pogadanka. Katecheta inicjuje pogadankę z uczniami, dotyczącą niedzielnej Eucharystii i podejścia do niej przez chrześcijan (katolików). Pomocne mogą okazać się poniższe pytania (w tej części lekcji katecheta nie ocenia odpowiedzi, tylko ich wysłuchuje, warto także dać uczniom czas na zastanowienie się nad odpowiedziami, nie zatrzymywać się na pierwszej myśli, czy pierwszym skojarzeniu uczniów):
 - Czym jest niedzielna Msza Święta dla ludzi?
 - Dlaczego ludzie chodzą na Mszę Świętą?

- Co ludziom daje Msza Święta?
- Co oznacza słowo „relacja”? Z czym się ono wam kojarzy?
- Jakie relacje są dla was ważne?
- Jak rozumiecie słowo „jestem”? Kiedy ono jest dla was ważne? Kiedy ma dla was znaczenie? Kiedy chcielibyście je usłyszeć od bliskiej wam osoby?

b. Rozwinięcie – 30 min.

- Sieć relacji. Katecheta dzieli zespół klasowy na 4–5-osobowe grupy. Rozdaje każdej grupie 5–6 karteczek (np. o wymiarach 6 cm x 6 cm) oraz jedną kartkę A3. Przedstawia uczniom zadanie, które polega najpierw na krótkiej dyskusji w grupach, dotyczącej ważnych momentów (elementów) występujących podczas Mszy Świętej. Następnie w grupach uczniowie decydują, które elementy są według nich najważniejsze i wypisują je w formie słów-kluczy na karteczkach. Przyklejają wszystkie karteczki na kartkę tak, aby stworzyły okrąg/wielokąt foremny. Następnie zadaniem uczestników jest połączenie tych słów-kluczy ze sobą (np. za pomocą strzałek) i napisanie:
 - ✓ w jaki sposób słowa-klucze się łączą ze sobą?
 - ✓ jakie występują między tymi elementami relacje, zależności?
 - ✓ jakie jest znaczenie poszczególnych elementów
 - ✓ jaki jest sens poszczególnych elementów?

Zadaniem uczniów jest znalezienie jak największej ilości powiązań między słowami kluczowymi. Każdą relację uczniowie mogą zapisać innym kolorem.

Katecheta ustala czas na wykonanie zadania (np. 20 min.). Po upływie wyznaczonego czasu reprezentant grupy przedstawia sieć relacji.

- Pogadanka. Katecheta wspólnie z uczniami podsumowuje prace. Pomocne mogą okazać się pytania:
 - Co jest najważniejsze we Mszy Świętej? Dlaczego?
 - Jak to się łączy z innymi momentami Mszy Świętej?
 - W jaki sposób połączylibyście słowo „relacja” z Mszą Świętą (z Eucharystią)? Jakie zachodzą „relacje” we Mszy Świętej? Z kim zawiązują się relacje podczas Mszy Świętej?
 - Dlaczego słowo „relacja” jest ważne?
 - Z Kim buduje się relację podczas Mszy Świętej?
 - Dlaczego Bóg chce budować relację z nami podczas Mszy Świętej? (oczekiwana odpowiedź: miłość – Bóg chce budować relację z ludźmi, ponieważ ich kocha)
 - W jaki sposób można najlepiej budować relację, więź z Bogiem? (oczekiwana odpowiedź: poprzez przyjmowanie Jezusa w Komunii Świętej)
 - Bóg podczas Eucharystii mówi do wspólnoty oraz do każdej osoby indywidualnie: „Jestem”. Co to oznacza?
 - Co stwierdzenie JESTEM wypowiedziane przez Boga znaczy dla każdego z was?
 - W jaki sposób budujecie relacje z innymi? W jaki sposób budujecie relację z Bogiem?

c. Zakończenie – 5 min.

- Podsumowanie. Katecheta podsumowuje lekcję zwracając uwagę na fakt, że ludzie żyją w społecznościach. Każdy potrzebuje relacji, więzi z innymi osobami, każdy potrzebuje przynależności do wspólnoty. Możliwość zawiązywania więzi chrześcijanie otrzymują także podczas Mszy Świętej. Osobą, która łączy wszystkich i z każdą osobą chce mieć więź (kontakt/relację) jest Bóg. To On obdarza ludzi miłością, chce być obecny w życiu wspólnoty, ale także każdej indywidualnej osoby. Godne przyjmowanie Komunii Świętej zacieśnia więź z Bogiem. Słowo „jestem” wypowiedziane przez osobę bliską w chwilach trudnych dodaje sił i otuchy. Bóg JEST w Eucharystii. Oznacza to, że jest Bogiem OBECNYM – nie należy do przeszłości, ani do przyszłości (choć ją zna i w niej jest),

ale jest tu i teraz – dla każdego człowieka, na każdym etapie jego życia. Bóg jest obecny, nikogo nie odrzuca; jest w trudnościach, smutkach, załamaniach – jest i wspiera – jest też w radościach i chwilach szczęścia, wtedy jest i cieszy się razem z osobą doświadczającą pozytywnych uczuć, emocji.

- Modlitwa Chwała Ojcu.

KONSPEKT III

Temat: Adoracja- wielka przygoda wiary.

Autor konspektu: Maria Pawlikowska

1. Cele katechetyczne:
 - a) Cele główne:
 - Zrozumienie adoracji jako aktu oddawania czci i uwielbienia Boga.
 - Uświadomienie roli adoracji w praktykach religijnych.
 - b) Cele operacyjne:
 - Uczeń poznaje różne formy adoracji.
 - Uczeń uważa modlitwę za formę indywidualną adoracji.
 - Uczeń rozumie Eucharystię jako centralny akt adoracji w liturgii.
 - Uczeń uświadamia znaczenie modlitwy jako stały element adoracji poza Mszą świętą.
 - c) Kształtowanie postawy:
 - Zachęcanie uczniów do aktywnego udziału w modlitwie i liturgii.
 - Kształtowanie postawy, szacunku i uwielbienia w stosunku do Boga.
2. Słowa kluczowe:
 - adoracja
 - modlitwa
 - uwielbienie
3. Uwagi metodyczne:
 - a) Pomoce dydaktyczne:
 - Pismo Święte: Łk 1,46-47
 - Youcat. Materiały studyjne. Sesja 24
 - wzór modlitwy
 - prezentacja multimedialna
 - b) Metody:
 - praca z tekstem
 - analiza tekstu
 - burza mózgów
 - mini wykład
 - dyskusja
 - prezentacja filmu
 - Pogadanka
 - c) Literatura i środki audiowizualne:
 - Pismo Święte
 - Youcat
 - film Adoremus. Trzy pytania o adorację.
 - fragment artykułu „Adoracja Najświętszego sakramentu. 10 korzyści”.
 - Prezentacja multimedialna
4. Wprowadzenie: (5min)
 - a) Modlitwa. Wzór modlitwy, na podstawie której uczniowie wskazują temat katechezy.

b) Zapisanie tematu oraz przedstawienie treści i celów lekcji przez nauczyciela.

5. Rozwinięcie tematu: (25min)

a) Czym jest adoracja?

- Jedna osoba czyta na głos wskazany fragment Pisma Świętego (Łk 1,46-47).
- Chwila ciszy.
- katecheta zadaje pytanie: Co szczególnie was poruszyło?
- Chwila ciszy.

b) Katecheta prosi o przeczytanie tekstu z Youcat 485- dlaczego powinniśmy adorować Boga? zdanie po zdaniu.

- Następnie jedna osoba czyta go w całości na głos.
- Każdy uczeń czyta głośno słowo lub zdanie, które szczególnie zwróciło jego uwagę, nie komentując go.
- Na końcu krótko wyjaśnia, dlaczego wybrał to słowo/zdanie.

c) Dyskusja: Nauczyciel zadaje pytania. Są to pytania zaczerpnięte z Youcat. Materiały studyjne. Sesja 24.-Czy dostrzegacie jakiś sens w uwielbieniu tzw. celebrytów? Dlaczego niekiedy ciężko przychodzi nam trwać przez dłuższy czas w ciszy przed Bogiem? Jak rozumieć stwierdzenie, że „w takim stopniu człowiek staje się wielki, w jakim staje się mały przed Bogiem”? Czy zgadzacie się, że postawa adoracji wyraża się w modlitwie na kolanach? Dlaczego nie w innej pozycji?

d) Po dyskusji uczniowie robią krótką notatkę, z tego co chcieliby zapamiętać

e) Formy adoracji:

- Powiedzieliśmy sobie o tym co daje nam adoracja, a teraz rodzi się pytanie, jak to nasze zaangażowanie zrealizować, gdzie i kiedy spotkać się z Jezusem?
- Burza mózgów na temat form adoracji. Ukierunkowanie uczniów do wniosku, że najważniejszą formą adoracji jest udział we Mszy świętej i zachęcanie uczniów do udziału w różnych formach adoracji.
- Krótkie podsumowanie pogadanki i burzy mózgów.
- W wielu kościołach otwarte są tzw. przedsionki, aby można było dosłownie na minutę wejść i pozdrowić Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie.
- W większych miastach w kościołach są stworzone kaplice adoracji Najświętszego Sakramentu wystawionego w monstrancji. I tutaj mamy dwa rodzaje funkcjonowania takich kaplic wynikające z czasu trwania adoracji: adoracja wieczysta - kiedy to NS wystawiony jest całą dobę i kaplice są cały czas otwarte np. Łagiewniki, adoracja dzienna - kiedy to adoracja trwa od rana do wieczora np. kaplica adoracji w Sanktuarium Jana Pawła II w Krakowie;
- Ważne jest, że w naszej polskiej kulturze i duchowości kultu Najświętszego Sakramentu panuje zwyczaj modlitwy do Jezusa obecnego pod postacią chleba i wina podczas tzw. nabożeństw okresowych: majówki, czerwcówki, różaniec (październik) czy gorzkie żale w wielkim poście. W naszej archidiecezji w każdą pierwszą niedzielę miesiąca odbywa się po Mszy świętej krótka adoracja, aby zawierzyć Bogu zaczynający się miesiąc i podziękować, za wszystkie łaski otrzymane w tym, który się skończył.

6. Zakończenie: (15min)

- Katecheta podsumowuje efekty pracy uczniów i zachęca ich do częstej adoracji Najświętszego Sakramentu. Jako podsumowanie proponuje też obejrzenie filmu „Adoremus. Trzy pytania o adorację”.
- Katecheta przesyła na grupę klasową fragment artykułu, 10 sposobów, które was zaskoczą na adoracji” do zapoznania się w domu w ramach zadania domowego.
- Modlitwa na zakończenie

7. Załączniki:

- Załącznik nr1- Wzór modlitwy:

Panie nasz i Boże nasz! W sposób wyjątkowy jesteś przed nami w postaci małej Hostii. W niej jesteś Ty, od którego wszystko pochodzi. W niej jesteś Ty, do którego wszystko zmierza. W niej jesteś Ty, bez którego nic nie istnieje. Panie, uwielbiamy Cię! Spraw, aby nic nie było dla nas ważniejsze od Ciebie. Amen.

- Załącznik nr 2- fragment Pisma Świętego (Łk 1,46-47)

Maryja powiedziała: „Wielbi Pana moja dusza i mój duch rozradował się w Bogu, moim Zbawicielu”.

- Załącznik nr 3- Youcat 485 Dlaczego powinniśmy adorować Boga?
- Każdy człowiek, który pojmuje, że jest stworzeniem Bożym, pokornie uznaje Wszchemogącego i adoruje Go. W chrześcijańskiej adoracji, jednakże nie tylko dostrzega się wielkość, wszechmoc i świętość Boga, ale z wdzięcznością chwali się również Jezusa, w którym Bóg nas najpierw ukochał i który jest naszym Zbawicielem. Kto naprawdę adoruje Boga, przychodzi do Niego na kolanach lub rzuca się na ziemię. Przez to wyraża się prawda o relacji między człowiekiem a Bogiem: On jest wielki, a my mali. Jednocześnie człowiek nigdy nie jest tak wielki jak wtedy, gdy w postawie dobrowolnego poświęcenia klęka przed Bogiem. Niewierzący, który szuka Boga i zaczyna się modlić, może Go w ten sposób znaleźć.

- Załącznik nr4- link do filmu „Adoremus. Trzy pytania o adorację”

<https://www.youtube.com/watch?v=XkrnsT'Tg1xA>

- Załącznik nr5- fragment artykułu

<https://pl.aleteia.org/2018/03/20/10-niespodzianek-czestej-adoracji-najswietszego-sakramentu/>

- Załącznik nr6- prezentacja multimedialna zawierająca materiały do katechezy.

[https://docs.google.com/presentation/d/1b2XM0P2QPFSpl2Mb0EXmcdd1atJe1SD-FyxfXSyL8WA/edit?usp=drive link](https://docs.google.com/presentation/d/1b2XM0P2QPFSpl2Mb0EXmcdd1atJe1SD-FyxfXSyL8WA/edit?usp=drive_link)